

Euroopan unionin virallinen lehti

C 258

49. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

26. lokakuuta 2006

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
2006/C 258/01	Euron kurssi	1
2006/C 258/02	Tiivistelmä valtiontuista, joita jäsenvaltio on ilmoittanut myöntävänsä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23. päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 mukaisesti	2
2006/C 258/03	Tiivistelmä valtiontuista, joita jäsenvaltio on ilmoittanut myöntävänsä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23. joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 mukaisesti	8
2006/C 258/04	Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	13
2006/C 258/05	Tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 nojalla myönnetystä valtiontuesta ⁽¹⁾	17
2006/C 258/06	Tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2204/2002 nojalla myönnetystä valtiontuesta ⁽¹⁾	21
2006/C 258/07	Lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä touku-kuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/378/ETY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedo-nanto ⁽¹⁾	23
2006/C 258/08	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.4314 — Johnson & Johnson/Pfizer Consumer Healthcare) ⁽¹⁾	25

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2006/C 258/09	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4405 — Walter Frey Holding/Mitsubishi Motors Europe) ⁽¹⁾	26
2006/C 258/10	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.4294 — Arcelor/SNCFL/CFL Cargo) ⁽¹⁾	26
EUROOPAN TALOUSALUE		
EFTAn tuomioistuin		
2006/C 258/11	EFTAn valvontaviranomaisen 31 päivänä heinäkuuta 2006 Norjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne (Asia E-2/06)	27
EFTAn valvontaviranomainen		
2006/C 258/12	Kehotus huomautusten esittämiseen valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti Norjan vastikään tekemästä ohjelmaehdotuksesta myöntää taloudellista tukea palkattoman työvoiman käyttämiseen tutkimus- ja kehitystoiminnassa ('Palkaton T&K-henkilöstö -ohjelma').	28
2006/C 258/13	Kehotus huomautusten esittämiseen valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti Norjan tutkimusneuvoston myöntämästä valtioneusta, joka koskee Turborouter-tietokoneohjelmistoa	42

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

25. lokakuuta 2006

(2006/C 258/01)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi	
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2580	SIT Slovenian tolarina	239,6
JPY	Japanin jeniä	149,93	SKK Slovakian korunaa	36,576
DKK	Tanskan kruunua	7,4551	TRY Turkin liiraa	1,8475
GBP	Englannin punttaa	0,6702	AUD Australian dollaria	1,6561
SEK	Ruotsin kruunua	9,2125	CAD Kanadan dollaria	1,4191
CHF	Sveitsin frangia	1,5916	HKD Hongkongin dollaria	9,7905
ISK	Islannin kruunua	85,71	NZD Uuden-Seelannin dollaria	1,9038
NOK	Norjan kruunua	8,338	SGD Singaporin dollaria	1,9784
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	KRW Etelä-Korean wonia	1 202,46
CYP	Kyproksen puntaa	0,5766	ZAR Etelä-Afrikan randia	9,6349
CZK	Tšekin korunaa	28,383	CNY Kiinan juan renminbiä	9,9407
EEK	Viron kruunua	15,6466	HRK Kroatian kunaa	7,385
HUF	Unkarin forinttia	262,87	IDR Indonesian rupiaa	11 485,54
LTL	Liettuan litiä	3,4528	MYR Malesian ringgitiä	4,625
LVL	Latvian latia	0,6961	PHP Filippiinien pesoa	62,837
MTL	Maltan liiraa	0,4293	RUB Venäjän ruplaa	33,83
PLN	Puolan zlotya	3,8855	THB Thaimaan bahtia	46,691
RON	Romanian leuta	3,5179		

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Tiivistelmä valtiontuista, joita jäsenvaltio on ilmoittanut myöntävänsä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23. päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 mukaisesti

(2006/C 258/02)

XA numero: XA 42/06

Jäsenvaltio: Espanja

Alue: Navarra

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Tuet Navarran elintarviketeollisuuden tuotteiden jäljitettävyyden parantamiseksi vuonna 2006

Oikeusperusta: Orden foral del Consejero de agricultura, ganadería y alimentación, por la que se establecen las bases reguladoras que regirán la concesión de ayudas a la trazabilidad en la industria agroalimentaria de Navarra y se aprueba la convocatoria de ayudas para el año 2006

Tukijärjestelmän arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: 1 800 000 EUR varainhoitovuonna 2006, katetaan vuoden 2007 talousarvion vastaavalta alamomentilta.

Tuen enimmäisintensiteetti: 50 % teknisen avun kustannuksista jäljitettävyyjärjestelmien kehittämiseen ja toimintaan, kuitenkin enintään 6 000 EUR tuensaajaa kohti

35 % investointikustannuksista, jotka aiheutuvat tietojen rekisteröinti- ja tiedonsiirtojärjestelmien atk-pohjaisiksi saattamisesta ja automatisoimisesta, kuitenkin enintään 15 000 EUR tuensaajaa kohti

Täytäntöönpanoajankohta: Elokuu 2006

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: Tukea voidaan myöntää vuoden 2006 marraskuun loppuun asti

Tuen tarkoitus: Tukien tarkoituksena on kannustaa jäljitettävyyjärjestelmien käyttöönottoon Navarran elintarviketeollisuuden pk-yrityksissä.

A) 13 artikla. Tuet maatalouden laatutuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen edistämiseen. Teknisen avun kustannukset jäljitettävyyjärjestelmien kehittämiseen ja toimintaan. Tähän sisältyy ulkoinen konsulttisopimus, joka koskee ohjelman suunnittelua, henkilöstön koulutusta, ohjelmiston asennusta ja tuensaajan tarpeisiin mukauttamista.

B) 7 artikla. Investoinnit jalostukseen ja kaupan pitämiseen. Investointikustannukset, jotka aiheutuvat tietojen rekisteröinti- ja tiedonsiirtojärjestelmien atk-pohjaisiksi saattamisesta ja automatisoimisesta. Tähän sisältyvät jäljitettävyyjärjestelmien käyttöön ottamiseen tai parantamiseen tarkoitettujen atk-ohjelmien hankkiminen tai kehittäminen sekä tietojen automaattisen tallennuksen, valvonnan, seurannan,

rekisteröinnin ja siirron edellyttämien uusien laitteiden hankkiminen ja asentaminen (viivakoodikirjoittimet, viivakoodin laserlukulaitteet, tiedonsiirtoon radioitse tarvittavat järjestelmät ja muut sellaiset laitteistot). Tämän tuen osalta yleiskustannuksista, kuten palkkioista, selvityksistä ja lisensseistä, korvataan enintään 12 prosenttia laitteisiin ja järjestelmiin tehdyistä investoinneista.

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Jalostaminen ja kaupan pitäminen Kyseeseen voi tulla mikä tahansa mainittujen tuotantoalojen osa-ala, kun kyse on perustamissopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista lukuun ottamatta maitoa jäljittelevien tai korvaavien tuotteiden valmistusta ja kaupan pitämistä sekä sokerialan jalostusta ja kaupan pitämistä

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Gobierno de Navarra. Departamento de Agricultura, Ganadería y Alimentación.
c/ Tudela 20
E-31003 Pamplona

Internet-osoite: www.navarra.es

Muita tietoja: Pamplonassa 24. toukokuuta 2006

Tuen numero: XA 44/06

Jäsenvaltio: Alankomaat

Alue: Frieslandin lääni (Provincie Fryslân)

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Diever (yksityinen maatalousyrittäjä)

Oikeusperusta: Algemene wet bestuursrecht, titel 4.2

Algemene Subsidieverordening Provincie Friesland 1998

Provinciewet artikel 145

Verordening met betrekking tot het verlenen van subsidies ten behoeve van het plattelandsbeleid voor de jaren 2005-2008

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Tuen enimmäismäärä on 45 000 EUR. Arvion mukaan 80 prosenttia (36 000 EUR) tuesta maksetaan vuonna 2006; lopputilityksen on määrä tapahtua vuonna 2007 ja viimeistään vuonna 2008

Tuen enimmäisintensiiteetti: Tuen enimmäisintensiiteetti on 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Tuen enimmäismäärä on 45 000 EUR

Täytäntöönpanoajankohta: Tuen myöntämispäätös tehdään neljän viikon kuluessa siitä, kun tätä ilmoitusta koskeva EU:n vastaanottodistutus on saatu

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Lopputilityksen on määrä tapahtua 30 kuukauden kuluttua tuen myöntämispäätöksestä, toisin sanoen viimeistään vuoden 2008 lopussa. Hankkeen odotetaan kuitenkin valmistuvan jo vuonna 2007

Tuen tarkoitus: Tukihankkeen avulla on tarkoitus säilyttää osana maisemaa historiallisesti arvokas maatala peruskorjaamalla se vastaamaan nykyaikaisen maatalousyrityksen toiminnalle asetettuja vaatimuksia.

Hanke kuuluu asetuksen (EY) N:o 1/2004 5 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Maidontuotanto

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Provincie Friesland
Postbus 20120
8900 HM Leeuwarden
Nederland

Internet-osoite: www.fryslan.nl

XA Numero: XA 47/06

Jäsenvaltio: Ranska

Tukijärjestelmän nimike: Hedelmien, vihannesten ja puutarhaviljelytuotteiden alojen kasvihuonetuotannon hyväksi myönnettävä tekninen tuki

Oikeusperusta: Le décret n° 83-246 du 18 mars 1983 portant création d'un Office National Interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture et les textes subséquents repris notamment dans la partie réglementaire du code rural (livre 6 "productions et marchés" — articles R 621-120, R 621-134, R 621-140 et R 621-161 à R 621-174)

Tukijärjestelmän vuosikustannukset: Toimien kokonaiskustannuksiksi arvioidaan 1 miljoona EUR

Tuen enimmäisintensiiteetti: Enintään 50 % tukikelpoisista kustannuksista.

Julkisen rahoituksen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 EUR tuensaajaa kohti kolmen vuoden aikana tai 50 % tukikelpoisista kustannuksista sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi

Täytäntöönpanoajankohta: Tukijärjestelmä on voimassa toimenpiteen tunnustenumeron sisältävän ilmoituksen vastaanottopäivästä alkaen edellyttäen, että vastaavat määrärahat asetetaan käyttöön ja tukijärjestelmä julkaistaan VINIFLHOR:in Internet-sivustolla

Tukijärjestelmän kesto: Yksi vuosi talousarviosuunnitelman rajoissa. Voimassaoloa voidaan jatkaa vielä toisella vuodella

Tarkoitus: Tuki myönnetään 23. joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 14 artiklan perusteella.

Se on osa kasvihuonetuotannon rakenneuudistussuunnitelmaa, jonka tavoitteena on vastata tarpeisiin, jotka aiheutuvat kasvihuonetuotantoa harjoittavien tilojen kasvavista energiameinoista. Näitä tiloja on tuettava niiden mukautumispyrkimyksissä.

Teknisen tuen suunnitelluilla toimilla pyritään edistämään tilojen mukauttamista energian kallistumiseen ohjaamalla niitä kohti parempia teknisiä ratkaisuja ja parempaa tilanhoitoa sen jälkeen kun niiden erityistilanne on kartoitettu.

Hankkeen avulla on mahdollista rahoittaa tällaisesta teknis-taloudellisesta ja energiataloutta koskevasta teknisestä tuesta ja neuvonnasta aiheutuvat kustannukset 50 prosenttiin asti:

- maatilojen maksettaviksi lankeavat teknis-taloudelliset ja erityisesti energiataloutta koskevat kartoitukset ja niihin liittyvät parannusehdotukset (tuen ylärajana on 50 % kartoituksen kustannuksista, kuitenkin enintään 300 EUR tilaa kohti),
- energiakulutusta koskeva tarkastus ja tarvittaessa arvio tarpeellisista investoinneista (tuen ylärajana on 50 % tarkastuskustannuksista, kuitenkin enintään 0,30 EUR lämmitettävältä neliömetriltä ja enintään 3,5 hehtaarin alalta)

Alat, joita tuki koskee: Hedelmien, vihannesten ja puutarhaviljelytuotteiden kasvihuonetuotanto

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Office National Interprofessionnel des Fruits, des Légumes, des Vins et de l'Horticulture
164, rue de Javel
F-75739 Paris Cedex 15

Internet-osoite: www.oniflhor.fr

Tuen numero: XA 48/06

Jäsenvaltio: Ranska

Alue: Limousin

Tukijärjestelmän nimike: Luonnonmukaisen maatalouden sertifiointiin ylläpitoon myönnettävä tuki (jatkoa numerolla XA/54/05 rekisteröidylle tukijärjestelmälle)

Oikeusperusta:

- Article 13 du règlement (CE) n° 1/2004 du 23 décembre 2003 de la Commission;
- Articles L. 1511-1 et L. 1511-2 du code général des collectivités territoriales;
- Décision du Conseil régional du Limousin du 10 mai 2006

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot: 85 000 EUR

Tuen enimmäisintensiteetti: Alueneuvosto maksaa osan sertifiointin kustannuksista, joten tuen osuus vuonna 2006 on 80 prosenttia sertifiointin 200–800 EUR suuruisista verottomista yksikkökustannuksista.

Täytäntöönpanoajankohta: Välittömästi Euroopan komissiolta saadun vastaanottoilmoituksen jälkeen

Tukijärjestelmän kesto: 31. joulukuuta 2006 asti

Tuen tarkoitus: Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaan kaikkien luonnonmukaisen maatalouden alalla toimivien on tarkastuttava toimintansa ja hankittava todistus elimiltä, jotka maatalousministeriö on hyväksynyt standardin EN 45011 mukaisesti. Tuen tavoitteena on tukea luonnonmukaisen maatalouden kehittämistä rahoittamalla maatilojen sertifiointin kustannukset

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Kaikki luonnonmukaista maataloutta harjoittavat maanviljelijät, joiden maatila sijaitsee Limousinissa ja jotka ovat vuonna 2006 ilmoittaneet toimintansa olevan ”luonnonmukaista maanviljelyä” tai ”luonnonmukaiseen maanviljelyyn siirtymävaiheessa” ja jotka 1. heinäkuuta 2005 eivät saaneet luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymiseksi myönnettävää tukea (CTE-CAB1 tai CAD2-CAB) tai joiden (5 vuoden ajalta) saamien CTE- tai CAD/CAB-tukien sekä pyydettyjen sertifiointitukien yhteismäärä on alle 15 000 EUR. Luonnonmukaista maanviljelyä koskeva ilmoitus on pakollinen, ja se on tehtävä Agence Bio -elimelle. Tuen määrä todetaan CTE/CAD/CAB-sopimuksen jäljennöksestä

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Monsieur le Président du Conseil Régional du Limousin
27 boulevard de la Corderie
F-87031 Limoges Cedex

Internet-osoite:

<http://www.cr-limousin.fr> rubrique ”guide des aides”

XA Numero: XA 52/06

Jäsenvaltio: Yhdistynyt kuningaskunta

Alue: Englanti

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: EBLEX Beef Better Returns Programme

Oikeusperusta: Section 1 of the Agriculture Act 1967

Tukijärjestelmän arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: 0,402 miljoonaa GBP vuodessa

Tuen enimmäisintensiteetti: 100 %

Täytäntöönpanopäivä: 6. heinäkuuta 2006

Tukijärjestelmän tuen kesto: Järjestelmän soveltaminen loppuu 30. kesäkuuta 2009. Järjestelmään voi kuitenkin olla tarpeen tehdä muutoksia ennen mainittua ajankohtaa EU:n valtiontukisääntöihin mahdollisesti tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi

Tuen tarkoitus: Järjestelmän yleistavoitteena on keskittyä naudanlihan tuottajien koulutukseen, jotta nämä pystyisivät mukautumaan kehittyviin markkinoihin. Hyväksyttäviin toimenpiteisiin kuuluvat koulutusjaksot, seminaarit ja Internetin välityksellä tapahtuva tiedonvälitys. Maatalousalan tekninen tuki on 14 artiklan mukaista

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Karjankasvatus

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Meat and Livestock Commission
PO Box 44
Winterhill House
Snowdon Drive
Milton Keynes MK6 1AX
United Kingdom

Verkko-osoite: <http://www.eblex.org.uk/betterReturns/beef>

Muita tietoja: Teknisen tuen tarjoajat valitsee ja heidän palkkionsa maksaa Meat and Livestock Commission, joka toimii naudanliha-alan toimeenpanokomiteansa (EBLEX) välityksellä markkinaperiaatteiden mukaisesti ja syrjimättömyyttä noudattaen. Tukea ei makseta suoraan tuensaajille. Tarjouskilpailumennettelyä sovelletaan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisen viranomaisen (Department for Environment, Food and Rural Affairs) puolesta päivännyt ja allekirjoittanut:

Neil Marr
Agricultural State Aid Advisor
Defra
8B 9 Millbank
c/o 17 Smith Square
London SW1P 3JR
United Kingdom

Tuen numero: XA 54/06

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Tukijärjestelmä luonnonmukaisten tuotantomenetelmien edistämiseksi

Oikeusperusta: Artiklen 2 en 4 van de Kaderwet LNV-subsidies

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Menot liittyvät kustannuksiin, joita yrityksille aiheutuu toiminnan saattamisesta tarkastettavaksi maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (EY) N:o 2092/91 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Edellä mainitun asetuksen 9 artiklan mukaan tarkastusviranomaisen on varmistettava, että kyseisen asetuksen säännöksiä noudatetaan. Kustannukset voivat vaihdella eri vuosina. Vuonna 2006 tuen määrä yritystä kohden on 650 EUR (perusosa) ja 150 EUR (tuki tarkastuskustannuksiin). Määrää voidaan korottaa tukijärjestelmän voimassaoloaikana toiminnan tarkastettavaksi saattamisesta aiheutuvien kustannusten noustessa. Jos keskimääräiset kustannukset viiden vuoden ajanjakson aikana ovat noin 800 eEUR vuodessa yritystä kohden, tuen kokonaismäärä vastaavalla ajanjaksolla on noin 24 800 EURvuodessa

Tuen enimmäisintensiteetti: Toiminnan tarkastettavaksi saattamisesta aiheutuviin kustannuksiin myönnettävä tuki saa olla enintään 3 000 EUR vuodessa yritystä kohden

Täytäntöönpanoajankohta: 1. päivästä tammikuuta 2006 alkaen

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Tukea voidaan myöntää yritystä kohden viiden vuoden ajan kustannuksiin, joita yritykselle aiheutuu toiminnan saattamisesta tarkastusviranomaisen tarkastettavaksi

Tuen tarkoitus: Pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen ja korkealaatuisten maataloustuotteiden tuotannon ja menekin edistäminen maatalousalan valtiontukia koskevien suuntaviivojen 13 kohdan mukaisesti. Asetuksen (EY) N:o 2092/91 säännösten mukaisesti tuotettuja tuotteita pidetään korkealaatuisina tuotteina. Tuki kustannuksiin, joita yritykselle aiheutuu toiminnan saattamisesta tarkastusviranomaisen tarkastettavaksi. Osallistuminen asetuksen (EY) N:o 2092/91 9 artiklassa tarkoitettujen tarkastusjärjestelmän kustannuksiin voi innostaa tuotannossaan kyseisen asetuksen säännöksiä noudattavia tuottajia siirtymään yhä enemmän tällaisiin tuotantomenetelmiin

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen maataloustuotteiden tuottajat. Kyseeseen tulevat muun muassa puita, koristekasveja, kukkia ja kukkasi-puleita luonnonmukaisesti viljelevät tuottajat

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Dienst Regelingen
Postbus 20401
2500 ER Den Haag
Nederland

Internet-osoite: www.wetten.nl of www.overheid.nl > officiële publicaties > selecteren departementale regelgeving Staatscourant > invoeren titel regeling: Subsidieregeling voortzetting biologische productiemethode

Muita tietoja: Tukijärjestelmästä luonnonmukaisten tuotantomenetelmien edistämiseksi myönnetään tukea kaikille luonnonmukaista tuotantoa harjoittaville viljelijöille. Tuki ihmisravinnoksi tarkoitettuja tuotteita luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti tuottaville viljelijöille myönnetään Euroopan maata-

louden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17. toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (EUVL L 160, 26.6.1999, s. 80) II osaston VI a luvun mukaisesti. Alankomaiden kuningaskunnan hallitus esitti vuoden 2005 lopussa tähän liittyvän pyynnön vuotta 2005 koskevan Alankomaiden maaseudun kehittämissuunnitelman muuttamiseksi. Koska kyseiseen muutospyyntöön ei sisälly tukea viljelijöille, jotka tuottavat luonnonmukaisesti muita kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja tuotteita, tämä ilmoitettu tukijärjestelmä on suunnattu nimenomaan kyseisille viljelijöille

XA numero: XA 58/06

Jäsenvaltio: Ranska

Alue: Indre-et-Loiren departementti

Tukijärjestelmän nimike: Tuki herkkien viljelmien raesateiden varalle otettujen vakuutusten maksuille

Oikeusperusta:

- Article 11 du règlement (CE) n° 1/2004 de la Commission
- Loi 64.706 du 10 juillet 1964
- Article L 361-8 du livre III (nouveau) du code rural
- Article L 122.7 du code des assurances
- Décret n° 2006-370 fixant les modalités d'application de l'article L.361-8 du livre II (nouveau) du code rural en vue de favoriser le développement de l'assurance contre certains risques agricoles et notamment son article 7

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot: 80 000 EUR

Tuen enimmäisintensiteetti: 10 prosenttia vuonna 2006 maksetuista vakuutusmaksuista puiden ja pensaiden hedelmäviljelmien, hedelmävihannesviljelmien ja lehtivihannesviljelmien osalta sekä 4 prosenttia vuonna 2006 maksetuista vakuutusmaksuista muiden herkkien viljelmien osalta: viiniviljelmät ja kukkaviljelmät

Täytäntöönpanoajankohta: 2006

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: Yksi vuosi

Tuen tarkoitus: Kannustaa viljelijöitä, joilla ei ole varaa vakuuttaa viljelmiään erilaisten ilmatoriskien varalta, ottamaan vakuutus ainakin raesateiden varalta, kun valtio ottaa kantaakseen osan vakuutusmaksuista

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Puiden ja pensaiden hedelmätuotanto, hedelmävihannestuotanto, lehtivihannestuotanto, viinintuotanto ja kukkien tuotanto

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Conseil Général d'Indre-et-Loire
Place de la Préfecture
F-37927 Tours Cedex 9

Internet-osoite: www.cg37.fr

Tuen numero: XA 59/06

Jäsenvaltio: Alankomaat

Alue: Noord-Brabantin lääni

Tukijärjestelmän nimike: Tuen myöntämistä koskevat ohjeet Stuurgroep Landbouw Innovatie Noord-Brabantin (jäljempänä Stuurgroep LIB) tukisopimuksen yhteydessä

Oikeusperusta: Algemene subsidieverordening Provincie Noord-Brabant.

Tukea voidaan myöntää hakemuksille, jotka täyttävät asetuksessa (EY) N:o 1/2004 säädetyt edellytykset

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot: Noord-Brabantin lääni varaa Stuurgroep LIB:in tukisopimuksen puitteissa vuosittain yhteensä 481 460,81 EUR määrärahat käytettäväksi maatalouden edistämistoimenpiteisiin. Määrärahoista 113 445,05 EUR on tarkoitettu nimenomaan luonnonmukaiseen maatalouteen

Tuen enimmäisintensiteetti: Julkisista varoista rahoitettavan tuen enimmäisintensiteetti (investoinnin tukikelpoinen osuus prosentteina) on 40 %. Ympäristönsuojeluun ja ympäristön tilan parantamiseen tarkoitettujen investointien kohdalla sitä voidaan korottaa 10:llä tai 20 %:lla.

Tukea myönnetään hakemusta kohden enintään 35 000 EUR vuodessa

Täytäntöönpanoajankohta: 1. syyskuuta 2006

Tukijärjestelmän kesto: 1. tammikuuta 2008 asti. Tukitoimenpiteen asianomaisia kohtia mukautetaan asetuksen (EY) N:o 1/2004 uudelleentarkastelun jälkeen, ja mukautuksista ilmoitetaan komissiolle

Tuen tarkoitus: Tukitoimenpiteen tarkoituksena on tukea sellaisten innovatiivisten integroitujen hankkeiden toteuttamista maataloudessa ja puutarhaviljelyssä, joilla pyritään parantamaan ympäristön ja veden laatua sekä maankäytön ja elinkeinoelämän rakenteita Noord-Brabantin läänissä. Tuki on tarkoitettu pääasiassa pienille yrityksille, jotka toimivat maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla. Käytännössä on kyse tuesta pienimuotoisiin innovatiivisiin hankkeisiin, joilla pyritään mahdollisuuksien mukaan lujittamaan maatalouden ja puutarhaviljelyn taloudellisia, ekologisia ja sosiaalis-kulttuurisia ulottuvuuksia.

Stuurgroep LIB voi tukea taloudellisesti seuraavanlaisia toimia:

- korkealaatuisia tuotteita koskevat markkinatutkimukset ja kehittämistoimenpiteet niiden tuotannon ja kaupan pitämisen edistämiseksi (asetuksen (EY) N:o 1/2004 13 artikla),
- viljelijöiden ja alan työntekijöiden tiedon ja osaamisen lisääminen järjestämällä tuottajatapaamisia ja vuokrattuja neuvontapalveluja sekä kehittämällä ja levittämällä erilaista tiedotusaineistoa (lehtiartikkelit, esitteet, Internet) silloin, kun tällainen toiminta ei ole luonteeltaan jatkuvaa (asetuksen (EY) N:o 1/2004 14 artikla),
- investoinnit kiinteään omaisuuteen, koneiden ja laitteiden hankintaan, konsulttien palkkioihin, toteutettavuus- ym. tutkimuksiin ja erilaisten yhteenliittymien perustamiseen

tuotantokustannusten alentamiseksi, tuotannon tehostamiseksi tai uudelleensuuntaamiseksi, tuotannon laadun parantamiseksi, eläinten hyvinvoinnin lisäämiseksi ja luonnonympäristön säilyttämiseksi (asetuksen (EY) N:o 1/2004 4 artikla),

- investoinnit kiinteään omaisuuteen, koneiden ja laitteiden hankintaan, konsulttien palkkioihin, toteutettavuus- ym. tutkimuksiin jalostamisen ja kaupan pitämisen tehostamiseksi sekä ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten täyttämiseksi (asetuksen (EY) N:o 1/2004 7 artikla)

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Periaatteessa kaikki maatalouden ja puutarhaviljelyn tuotannonalat (eläin- ja kasvin-tuotanto). Elintarvikeketjun muut toimijat (toimittajat, kuluttajat ja vähittäiskauppa) hyötyvät hankkeista ainoastaan siltä osin, että niiden seurauksena alkutuotannon ala voimistuu

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Nederland

Internet-osoite:

<http://www.brabant.nl/Werken/Landbouw.aspx>

XA-numero: XA 60/06

Jäsenvaltio: Yhdistynyt kuningaskunta

Alue: Vuoden 1993 *Crofters (Scotland) Act* -lain 61 pykälässä tarkoitettut Skotlannin kreivikunnat, joissa pienimuotoista vuokraviljelyä harjoitetaan perinteisesti

Tukiohjelman nimike: Crofting Counties Agricultural Grants Scheme

Oikeusperusta: Nimike: Crofters (Scotland) Act 1993 (sections 42(1), (2) and (3). Also 46 (4)

Pienimuotoisen vuokraviljelyn tukemista ja kehittämistä koskevan lain nojalla ministeri voi toimikuntaa kuultuaan ja valtionkonttorin hyväksynnällä perustaa ohjelmia avustusten ja lainojen myöntämiseksi vuokraviljelijöille.

Lisäksi annetaan uusi *Statutory Instrument* -asetus, joka antaa valtuudet järjestelmän soveltamiseksi

Tukiohjelman vuosikustannukset: 2006—2007: 3,16 miljoonaa GBP

2007—2008: 2,40 miljoonaa GBP

Yhteensä: 5,56 miljoonaa GBP

Tuen enimmäisintensiteetti: 50 prosenttia epäsuotuisilla alueilla

40 prosenttia muilla alueilla

Täytäntöönpanoajankohta: 21. heinäkuuta 2006

Tukiohjelman kesto: Tukiohjelma avautuu 21. heinäkuuta 2006 ja kestää 31. päivään maaliskuuta 2009. Ohjelmaan voi kuitenkin olla tarpeen tehdä muutoksia ennen mainittua ajan-kohtaa EU:n valtiontukisääntöihin mahdollisesti tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi

Tuen tarkoitus: Pienimuotoisen vuokraviljelyn säilyminen on tärkeää, jos näillä hyvin laajoilla ja syrjäisillä Skotlannin alueilla halutaan säilyttää asutusta, sillä nykyisistä paikallisyhteisöistä usein huomattava osa on vuokraviljelyä harjoittavia perheitä. Maa-alat, joilla vuokraviljelyä harjoitetaan, yhdistävät vuokraviljelijöitä, ja se, että kannustetaan hyödyntämään kyseisiä maa-aloja maatalouskäytössä, auttaa asutuksen säilyttämisessä. Vuokraviljelijät kohtaavat haittoja, joita muilla EU:n tuottajilla ei ole, kuten ilmasto, syrjäinen sijainti ja huonolaatuinen maaperä. Ohjelmassa pyritään auttamaan vuokraviljelijöitä kehittämään toimintaansa ja parantamaan pitkäaikaista kannattavuutta. Tämä on maatilainvestointeja koskevan 4 artiklan mukaista, sillä kyseessä on vuokratilaa — eli siis maatilaan — tehtävä investointi

Alat, joita tuki koskee: Maatalous

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Scottish Executive Environment and Rural Affairs Department
Rural Communities Division
Area 1D
Pentland House
47 Robbs Loan
Edinburgh EH14 1TY
United Kingdom

Internet-osoite: http://www.crofterscommission.org.uk/documents/060508CCAGS_GUIDANCE_NOTES.pdf

Muita tietoja: Edellä mainitusta Internet-osoitteesta saa lisätietoja ja yksityiskohtaisempaa tietoa tukikelpoisuudesta ja tukiohjelman säännöistä.

Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisen viranomaisen (*Department for Environment, Food and Rural Affairs*) puolesta päivännyt ja allekirjoittanut:

Neil Marr
Agricultural State Aid Advisor
Defra
8E 9 Millbank
c/o 17 Smith Square
London SW1P 3JR
United Kingdom

Tuen numero: XA 61/06

Jäsenvaltio: Espanja

Alue: Baskimaa

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Tukijärjestelmä, josta myönnetään tukea ruoka- ja siemenperunaa muuhun tarkoitukseen kuin tarkkelysteollisuuden käyttöön viljelevien maataloustuottajien ryhmityksille

Oikeusperusta: Orden del Consejero de Agricultura, Pesca y Alimentación, pendiente de publicación, por la que se procede a la convocatoria de ayudas a las Agrupaciones de Productores Agrarios de Patata de consumo y de siembra, prevista en el Decreto 13/2004, de 20 de enero

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Kaikille tuensaajille myönnettävän julkisen tuen kokonaismääräksi arvioidaan enintään 150 000 EUR vuonna 2006

Tuen enimmäisintensiteetti: Ensimmäisenä vuonna tuen enimmäisintensiteetti on 100 % tukikelpoisista kustannuksista. Sen jälkeen tuki alenee asteittain siten, että yksittäiselle ryhmitykselle myönnetyn tuen kokonaismäärä ei missään tapauksessa ylitä 100 000 EUR, kuten asetuksen (EY) N:o 1/2004 10 artiklassa säädetään

Täytäntöönpanoajankohta: Alkaen sitä päivää seuraavasta päivästä, jona tukihakemusten esittämistä koskeva ilmoitus julkaistaan Baskimaan virallisessa lehdessä

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: 31.12.2006 asti

Tuen tarkoitus:

- Tuki perustuu EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keski-suurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23. joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 (julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 3. tammikuuta 2004) 10 artiklaan. Tuki kattaa kyseisen artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tukikelpoisia kustannuksia.
- Ensisijainen tavoite: Tukea mainittua tuotetta viljelevien tuottajien ryhmittymiä, joiden jäsenet pitävät kaupan kyseistä tuotantoa ryhmittymän sisäisten sääntöjen mukaisesti
- Tukikelpoiset kustannukset: Asianmukaisten toimitilojen markkinahintaiset vuokratulot, toimistokalusteiden ja -tarvikkeiden hankinta, hallintohenkilöstön kulut, yleiskulut sekä lakisääteiset ja hallinnolliset menot

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Maatalous (tuottajaryhmittymät)

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Dirección de Agricultura y Ganadería
Departamento de Agricultura, Pesca y Alimentación del Gobierno Vasco
c/ Donostia — San Sebastian, 1
E-01010 Vitoria-Gasteiz

Internet-osoite: <http://www.euskadi.net/bopv>

Tiivistelmä valtiontuista, joita jäsenvaltio on ilmoittanut myöntävänsä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keski suurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23. joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 mukaisesti

(2006/C 258/03)

Tuen numero: XA 53/06 (b)

Jäsenvaltio: Alankomaat

Alue: Limburgin lääni

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäistä tukea saavan yrityksen nimi: Kwekerij Litjens (Horst/Meterikin alueella suoritetuista arkeologisista tutkimuksista ja kaivauksista aiheutuvien huomattavan korkeiden kustannusten korvaaminen)

Oikeusperusta: Artikkel 4:23 lid 3 onderdeel d Algemene wet bestuursrecht. Besluit van Gedeputeerde Staten d.d. 16 mei 2006

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: 80 000 EUR

Tuen enimmäisintensiteetti: 80 000 EUR

Täytäntöönpanoajankohta: 16. toukokuuta 2006; maksamisen yhteydessä otetaan huomioon oikeusperustassa mainitut varaukset ja ajankohta, jona Euroopan komissio julkaisee ilmoituksen Euroopan unionin virallisessa lehdessä

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Tuesta 50 prosenttia myönnetään ennakkona. Loput 50 prosenttia myönnetään hankkeen valmistuttua

Tuen tarkoitus: Aluesuunnittelulain (Wet op de Ruimtelijke Ordening) 19 §:n sekä kansallisten ja alueellisten säännösten mukaisen, Horst-Meterikissä sijaitsevan kasvihuoneviljelmän laajentamista koskevan pyynnön alustavan tutkimisen yhteydessä todettiin, että paikalla sijaitsee merkittävä arkeologinen kohde, jolla olisi ehdottomasti suoritettava kaivauksia. Kaivauksenkustannukset eivät ole missään suhteessa investointukustannuksiin ja kyseisestä hankkeesta saatavaan voittomarginaaliin.

Lähempi tarkastelu on osoittanut, että perustan tasoitus- ja rakennustyöt aiheuttavat maaperään sellaisia aukkoja, että löydös jää epäyhtenäiseksi, jolloin myös sen arkeologinen merkitys kärsii. Löytöpaikka sinänsä on ainutlaatuinen Limburgissa, ja siellä on tehtävä kaivauksia Litjensin perheen lukuun. Tämän perusteella ja koska kohteen säilyttäminen paikallaan ei ole realistinen vaihtoehto (ks. jäljempänä), päätettiin ryhtyä suorittamaan kaivauksia.

Kaivauksenkustannukset on tässä vaiheessa arvioitu 160 000 EUR (alv pois luettuna). Normaalityöntilanteessa tämä ei olisi ylivoimainen ongelma hankkeen esittäjälle tai kunnalle, koska kustannukset voidaan kattaa maan ja rakennusten hinnoilla. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa on kuitenkin kyseessä yksityishenkilö/pienyrittäjä, joka viljelee paprikkaa ja jonka voittomarginaali ei riitä kattamaan kaivauksista aiheutuvia kustannuksia (arkeologisista kaivauksista aiheutuva tulonmenetykset). Sen vuoksi ja koska kohde on ainutlaatuinen Limburgissa,

Limburgin lääni ja Horst aan de Maasin kunta ovat päättäneet myöntää tukea kaivausten suorittamiseen. Kustannukset jakaantuvat seuraavasti:

— Limburgin lääni:	80 000 EUR
— Horst aan de Maasin kunta:	40 000 EUR
— Litjensin perhe:	40 000 EUR
	160 000 EUR

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Provincie Limburg
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Internet-osoite: [http://www.limburg.nl/nl/html/socrates/PSINFO/Openbare %20besluitenlijsten %20GS2006/060323-0235.doc](http://www.limburg.nl/nl/html/socrates/PSINFO/Openbare%20besluitenlijsten%20GS2006/060323-0235.doc)

Tuen numero: XA 73/06

Jäsenvaltio: Tšekki

Alue: Vysočina

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Podpora poskytování technické podpory v odvětví zemědělství (tuki teknisen tuen antamiseksi maatalousalalla)

Maatalousyrittäjä (luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö), joka saa tulonsa maataloustuotannosta, jota harjoitetaan järjestelmällisesti ja itsenäisesti omaan lukuun, omalla vastuulla ja taloudellista voittoa tavoitellen.

Muut kuin yritystoiminnalliset oikeushenkilöt (kansalaisyhdistykset, yleishyödylliset järjestöt ja oikeushenkilöiden etujärjestöt).

Oikeusperusta:

1. Zákon č. 129/ 2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
2. Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů
3. Zákon č. 252/ 1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů
4. Program rozvoje kraje Vysočina

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Vuosikustannukset ovat enimmillään 200 000 CZK.

Tuen enimmäismäärä: Tuen määrä: 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Tukikelpoiset kustannukset ovat 5 000 — 200 000 CZK/hanke.

Yhdelle tuensaajalle tai hankkeen vetäjälle voidaan myöntää tukea enintään 200 000 CZK.

Tukiohjelmasta maksettavan tuen kokonaismäärä ei saa ylittää 100 000 euroa/tuensaaja kolmen vuoden aikana

Täytäntöönpanoajankohta: 1.9.2006 alkaen

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 31.12.2006 saakka

Tuen tarkoitus: Tuen tarkoituksena on parantaa maataloudessa työskentelevien ammattitaidon tasoa ja sitä kautta tehostaa työn tuottavuutta.

Tuki on Tšekin yleisen lainsäädännön mukainen, ja sen tavoitteet ja painopisteet määritellään Vysočinan läänin kehittämissuunnitelmassa. Tukeen sovelletaan 23 päivänä joulukuuta 2003 annettua komission asetusta (EY) N:o 1/2004 EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen (artikla 14 ”Teknisen tuen antaminen maatalousalalla”).

Tukikelpoisiksi kustannuksiksi katsotaan maatalousalan kilpailujen ja näyttelyjen järjestämiseen liittyvät kustannukset (joihin sisältyy myös näytteillepanijoiden osallistumiskulujen tukeminen), maatalousalan koulutustapahtumien (kurssien, seminaarien tai työryhmien) järjestämiseen liittyvät kustannukset sekä maatalousyrittäjien tekniseen ja taloudelliseen neuvontaan liittyvät kustannukset

Asianomaiset alat: Maatalous

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Krajský úřad kraje Vysočina

Žižkova 57

CZ-587 33 Jihlava

Internet-osoite: <http://www.kr-vysocina.cz/>

Muita tietoja: Vysočinan läänin viranomaiset ilmoittavat, että komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 vaatimukset täyttyvät, toisin sanoen tuki suunnataan pienille ja keskisuurille yrityksille ja tuelle vahvistetut rajat eivät ylity

Tuen numéro: XA 74/06

Jäsenvaltio: Ranska

Alue: Département de Saône-et-Loire

Tukijärjestelmän nimike: Ympäristönäkökohdat huomioon ottavan kestävä poliitiikan kehittäminen

Oikeusperusta:

— Art. L 3231-2 et subséquents du Code général des collectivités territoriales permettant aux collectivités territoriales d'accorder des aides pour favoriser le développement économique

— Art. L. 1511-2 du Code général des collectivités territoriales

— Délibération du Conseil général du 15.12.2006

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot: Enintään 100 000 EUR vuodessa

Tuen enimmäisintensiiteetti:

Toimenpiteen nimi	Tukikelpoisten kustannusten luonne	Tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä euroina (ilman veroja)	Tuen osuus
Tilalla tapahtuva kompostointi	Kompostointialusta ja kompostin varastointitilat, jotka on varustettu valumavesien keräysjärjestelmällä	20 000	20 %
Biopolttoaineiden käytön edistäminen	Puristin sekä laitteet ja asennustyöt kakkujen hyötykäyttöä varten, maatalouskoneiden muuntaminen biopolttoaineiden käyttöön sopiviksi	10 000	30 %
Sadevesien kerääminen ja hyödyntäminen	Uudet varastointirakenteet ja -laitteet pumppuineen (pelkkä pumppu ei ole tukikelpoinen)	5 000	20 %

Täytäntöönpanojankohta: Heti kun Euroopan komissiolta on saatu hyväksymisilmoitus vuonna 2006

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Seitsemän vuotta, jollei yhteisön lainsäädännön muutoksista ja käytettävissä olevista määrärahoista muuta johdu

Tuen tarkoitus: Tavoitteena on edistää maatalojen viljelykäytäntöjen parantamista ympäristönsuojelun tehostamiseksi

— kannustamalla tiloilla tapahtuvaa kompostointia, jolloin voidaan hyödyntää tilalla syntyviä hajoavia jätteitä ja maaseudun puutarhajätettä;

— kehittämällä tilalla omiin tarpeisiin tuotettavien biopoltoainesten käyttöä;

— kannustamalla viljelijöitä toteuttamaan sadevesien keräämiseen ja käyttöön liittyviä säästötoimenpiteitä ottamalla käyttöön tuki, jota myönnetään sadevesien talteenottoa, varastointia ja pumppaamista varten tarvittaviin rakenteisiin ja laitteisiin (harkitun vedenkäytön varmistamiseksi tiloilla erityisesti kaluston pesun osalta).

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Kaikki maataloustuotannon alat kyseisessä departementissa

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

MONSIEUR LE PRÉSIDENT DU CONSEIL GÉNÉRAL DE SAÔNE-ET-LOIRE

Direction de l'Équipement rural et de l'agriculture

Service des Affaires Agricoles

Espace Duhesme — 18, rue de Flacé

F-71026 Macon Cedex 9

Internet-osoite: <http://www.cg71.com>

Tuen numero: XA 75/06

Jäsenvaltio: Ranska

Alue: Département de Saône-et-Loire

Tukijärjestelmän nimike: Kaluston yhteisostot

Oikeusperusta:

— Art. L 3231-2 et suivants du Code général des collectivités territoriales permettant aux collectivités territoriales d'accorder des aides pour favoriser le développement économique

— Art. L. 1511-2 du Code général des collectivités territoriales

— Délibération du Conseil général du 15.12.2006

Tukijärjestelmän vuosittaiset menot: Enintään 60 000 EUR vuodessa

Tuen enimmäisintensiteetti: Tukikelpoiset kustannukset: uusi kalusto

kompostinlevittimet — tukikelpoiset enimmäiskustannukset: 22 500 EUR

kompostoinnissa käytettävät aumankääntölaitteet — tukikelpoiset enimmäiskustannukset: 36 800 EUR

viinitarhoissa käytettävät ruohonleikkuukoneet — tukikelpoiset enimmäiskustannukset: 22 500 EUR

pensasleikkurit — tukikelpoiset enimmäiskustannukset: 22 500 EUR

puuhakettimet ja -murskaimet — tukikelpoiset enimmäiskustannukset: 22 500 EUR

korkean maavaran traktorit — tukikelpoiset enimmäiskustannukset: 80 000 EUR

Tuen ulkopuolelle suljetut kustannukset: pelkästään olemassa olevan kalustokannan uusiminen

Tuen määrä: 20 %, lukuun ottamatta korkean maavaran traktoreita (tuen määrä 15 %); tuen enimmäismäärä muista lähteistä peräisin olevan rahoituksen kanssa 40 %

Määrää korotetaan 5 %:lla, jos investointi kuuluu vähintään kolmivuotiseen investointisuunnitelmaan

Täytäntöönpanojankohta: Heti kun Euroopan komissiolta on saatu hyväksymisilmoitus vuonna 2006

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Seitsemän vuotta, jollei yhteisön lainsäädännön muutoksista ja käytettävissä olevista määrärahoista muuta johdu

Tuen tarkoitus: Koska maatalojen välinen yhteistyö on viimeaikaisten maatalouden kriisien yhteydessä osoittautunut tehokkaaksi, Saône-et-Loiren departementti haluaa lujittaa maatalouskoneosuuskuntien (CUMA) rahoitus pohjaa ottamalla käyttöön tuen, jolla täydennetään enimmäismäärien rajoissa laitehankintoihin myönnettävää alueellista tukea. Tukikelpoinen kalusto on tarkoitettu parantamaan ympäristöystävällisiä viljelyolosuhteita tiloilla.

Joulukuun 23. päivänä 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 4 artiklan mukaisesti departementin tukeen oikeutetut tukikelpoiset kustannukset liittyvät seuraaviin koneisiin: kompostinlevittimet, kompostoinnissa käytettävät aumankääntölaitteet, viinitarhoissa käytettävät ruohonleikkuukoneet, pensasleikkurit, puuhakettimet ja -murskaimet sekä korkean maavaran traktorit.

Asianomainen ala/asianomaiset alat: Kaikki maataloustuotannon alat kyseisessä departementissa

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

MONSIEUR LE PRÉSIDENT DU CONSEIL GÉNÉRAL DE SAÔNE-ET-LOIRE

Direction de l'Équipement rural et de l'agriculture

Service des Affaires Agricoles

Espace Duhesme — 18, rue de Flacé

F-71026 Macon Cedex 9

Internet-osoite: <http://www.cg71.com>

XA-numero: XA 76/06

Jäsenvaltio: Slovakia

Alue: Keski-Slovakia

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Polnohospodárske družstvo Belá — Dulice

SK-038 11 Belá — Dulice 1, IČO: 00196452

Oikeusperusta:

— Ustanovenie § 240 ods. 3 v spojení s ustanovením § 277a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z.

— Ustanovenie § 5 ods. 2 písm. b) zákona 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci

— Metodické usmernenie Sociálnej poisťovne č. 30/2005

— Komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 4 artiklan 3 kohdan c alakohta

Tukiohjelman vuosittaiset menot tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: 393 226 SKK (10 324,144 EUR (kurssi 3.8.2006))

Tuen enimmäismäärä: 13,85 %

Täytäntöönpanoajankohta: 2006

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Elokuu 2006

Tuen tarkoitus: Maatalousalan pk-yritykset

Asianomaiset alat: Maatalous

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Sociálna poisťovňa, pobočka Martin
Nám. SNP 4, SK-036 25 Martin

Internet-osoite: www.socpoist.sk

XA-numero: XA 77/06

Jäsenvaltio: Slovakia

Alue: Keski-Slovakia

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: AFG, s.r.o., Džiny 122/40

SK-039 18 Turčianske Teplice, IČO: 36383422

Oikeusperusta:

— Ustanovenie § 240 ods. 3 v spojení s ustanovením § 277a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z.

— Ustanovenie § 5 ods. 2 písm. b) zákona 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci

— Metodické usmernenie Sociálnej poisťovne č. 30/2005

— Komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 4 artiklan 3 kohdan c alakohta

Tukiohjelman vuosittaiset menot tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: 955 843 SKK (25 095,646 EUR (kurssi 3.8.2006))

Tuen enimmäismäärä: 35,5 %

Täytäntöönpanoajankohta: 2006

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto: Elokuu 2006

Tuen tarkoitus: Maatalousalan pk-yritykset

Asianomaiset alat: Maatalous

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Sociálna poisťovňa, pobočka Martin
Nám. SNP 4, SK-036 25 Martin

Internet-osoite: www.socpoist.sk

Tuen numero: XA 78/06

Jäsenvaltio: Puola

Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Tuki englantilaisten täysiverihevoisten tai puhdasveristen arabialaishevoisten omistajille raveihin osallistumista varten; ravit ovat valintakoe, jossa hevoset asetetaan paremmuusjärjestykseen nopeuden ja kyvykkyyden perusteella raviradalla järjestettävässä suorassa kilpailutilanteessa

Oikeusperusta:

1) Ustawa z dnia 30 maja 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r., nr 249, poz. 2104, z późn. zm.)

2) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 maja 2006 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz.U. z 2006 r., nr 98, poz. 683, z późn. zm.)

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Tukiohjelman arvioidut kustannukset ovat 2 000 000 PLN.

Tuen enimmäismäärä (tukikelpoista kustannuserää kohti): 820 PLN

Täytäntöönpanopäivä: Sen jälkeen kun Euroopan komissiolta on saatu vahvistus siitä, että se on vastaanottanut nämä tukiohjelman perusteella myönnettyä tukea koskevat tiedot, ja tuen rekisteröintinumero

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: Vuoden 2006 elokuun kolmannelta viikosta joulukuuhun 2006

Tuen tarkoitus: Tukea myönnetään EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 14 artiklan 2 kohdan d alakohdan i alakohdan mukaisesti vuonna 2006 järjestettävien ravikilpailujen osallistumismaksuihin, jotta voidaan varmistaa, että raveihin osallistuu vertailun suorittamiseen riittävä määrä hevosia. Varsovan Szżewiecin raviradalle ei kuluvaan vuonna voitu valita sellaista ravien järjestäjää, jolla olisi ollut oikeus järjestää myös raviveikkausta, minkä vuoksi noin 970 hevosen valintakokeen järjestäminen vaarantui. Valintakokeita järjestetään tiettyyn ikäryhmään kuuluville hevosille, sillä niissä menestyminen on yksi hevosen arvon määrittämiseen vaikuttavista tekijöistä, jonka perusteella määritellään niiden arvo siitospeläimenä. Hevoset, joiden arvoa ei ole määritelty tällä tavoin, menettävät käytännössä merkityksensä siitospeläimenä. Jotta näin ei kävisi, tehtiin aloite ravien järjestämiseksi Szżewiecin raviradalla pelkästään hevosten valintakokeen suorittamista varten eli ilman pääsylipputulojen keräämistä yleisöltä ja ilman raviveikkausta. Tällaisessa tilanteessa ravien järjestäjän perustulot muodostuisivat raveihin osallistuvien hevosten kilpailumaksuista. Tämä taas korottaa kilpailumaksuja tuntuvasti, mikä saattaa johtaa siihen, että ne muodostuvat liian suuriksi niille hevosenomistajille, jotka ovat ilmoittaneet hevosensa vuonna 2006 pidettäviin valintakokeisiin.

Jotta voitaisiin varmistaa, että valintakokeisiin osallistuu riittävä määrä hevosia, ja kannustaa ravihevosten omistajia ilmoittamaan hevosensa raveihin, maatalous- ja maaseudun kehittämis-

ministeriö on päättänyt myöntää tukea ravihevosten kilpailumaksuihin

Alat, joita tuki koskee: Tuki on tarkoitettu tuensaajille, jotka harjoittavat maataloustoimintaa kotieläintuotannon alalla

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Wspólna 30, PL-00-930 Warszawa

Internet-osoite: Maatalous- ja maaseudun kehittämisministeriön asetus, jossa määritellään tukeen sovellettavat säännöt, on saatavilla osoitteessa

<http://isip.sejm.gov.pl/prawo/indez.html>

Muita tietoja:

- Hevosen osallistumisesta valintakokeena toimiviin raveihin peritään 870 zlotyn kilpailumaksu.
- Tuen enimmäismäärä (enimmäisintensiiteetti) on määritelty EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 2 artiklan 5 kohdassa esitetyn määritelmän mukaisesti. Kyseessä on tuen enimmäismäärän suhde kilpailumaksun määrään eli $820 \text{ PLN}/870 \text{ PLN} = 94,25 \%$.
- Tukiohjelman talousarvio on laskettu olettaen, että 820 zlotyn tukea myönnetään enintään 2 420 tapauksessa

Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen

(2006/C 258/04)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa hakemusta neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Vastaväitteet on toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tästä julkaisemisesta.

YHTEENVETO

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 510/2006

Asetuksen 5 artiklassa ja 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemus

”ARANCIA DEL GARGANO”

EY nro: IT/PGI/005/0296/10.06.2003

SAN () SMM (X)

Tämä yhteenveto on laadittu ainoastaan tiedotustarkoituksiin. Hakemuksen täydelliset tiedot löytyvät eritelmästä, joka on saatavissa 1 kohdassa ilmoitetuilta kansallisilta viranomaisilta ja Euroopan komissiolta (¹).

1. jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

Nimi: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Osoite: Via XX Settembre, 20
I-00187 Roma
Puhelin: 06 481 99 68
Faksi: 06 42 01 31 26
S-posti: qtc3@politicheagricole.it

2. hakijaryhmittymä:

Nimi: Consorzio di tutela e valorizzazione «Gargano Agrumi»
Osoite: Via Salita della Bella
I-71018 Vico del Gargano (FG)
Puhelin: 0884-96 62 29
Faksi: 0884-96 63 99
S-posti: —
Kokoonpano: Tuottaja/jalostaja () Muu (X)

3. tuotelaji:

Luokka 1.6 — Tuoreet tai jalostetut hedelmät, vihannekset ja viljat

4. eritelmä (yhteenveto 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 Nimi: ”Arancia del Gargano”

4.2 Kuvaus: *Biondo comune del Gargano* ja paikalliseen *Duretta del Gargano* -ekotyyppeihin kuuluva tuore hedelmä, josta käytetään paikallista nimitystä ”*arancia tosta*”.

Arancia del Garganon tärkeimmät ominaisuudet ovat:

(¹) Euroopan komissio, Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto, Maataloustuotteiden laatu politiikka, B-1049 Bryssel.

Biondo Comune del Gargano:

- pyöreä tai päärynämäinen muoto;
- suhteellisen ohut, hienorakeinen, rosainen ja väriltään voimakkaan kullankeltainen kuori;
- hedelmän keskiosan halkaisija 60 mm;
- mehutuotos käsin puristettuna vähintään 35 %.

Kuoren valkoinen osa on pehmeä ja keskimääräisen kiinnittynyt. Emin vartalo on epäsäännöllinen, keskimittainen ja osittain kuoppainen. Malto ja mehu ovat väriltään oranssinkeltaisia, ja niiden sokeripitoisuus on vähintään 9 % ja happopitoisuus alle 1,2 %. Sokeripitoisuuden Brix-arvo on vähintään 10 ja Brix-kypsytyden ja vedettömän sitruunahapon välinen suhde vähintään 6.

Arancia duretta:

- pyöreä tai soikea muoto; muodosta riippuen käytetään paikallisia nimityksiä "*duretta tonda*" ja "*viso lungo*";
- värityksensä voimakkuudelta vaihteleva, kirkkaan oranssinkeltainen erittäin sileä ja hienonystyräinen kuori;
- hienojakoinen, pienistä mehurakkuloista koostuva meripihkanvärinen malto, jolle on ominaista lohkeavuus; vähän tai ei lainkaan siemeniä, happopitoisuus alle 1,2 %;
- hedelmän keskiosan halkaisija 55–60 mm;
- mehutuotos käsin puristettuna vähintään 35 %;
- sokeripitoisuus vähintään 10 %;
- sokeripitoisuuden Brix-arvo vähintään 11 ja Brix-kypsytyden ja vedettömän sitruunahapon välinen suhde vähintään 6,2.

Kummankin edellä kuvatun tyyppin hedelmien on oltava vähintään 100 gramman painoisia, ja kuoren värityksen on oltava yhtenäinen. Kukkaperän alaosa on kirkkaan vihreä.

Arancia del Gargano on saatettava kulutukseen suljetuissa lujatekoisissa pakkauksissa, jotka on valmistettu kasvikkunnasta peräisin olevasta materiaalista, kuten puusta tai pahvista. Pakkauksen vetoisuus on vähintään 1 kilogrammaa ja enintään 25 kilogrammaa. Vähintään 80 %:ssa pakkauksessa olevista paperiin käärityistä tai käärimättömistä hedelmistä on oltava tunnus "*I.G.P. Arancia del Gargano*". Jos hedelmät pidetään kaupan irtotavarana, ne on varustettava edellä mainitulla tunnukseksi.

4.3 Maantieteellinen alue: Maantieteellinen tuotanto- ja pakkausalue sijaitsee Foggian maakunnassa (Puglia) ja käsittää Vico del Garganon, Ischitellan ja Rodi Garganicon kunnat ja erityisesti Vico del Garganosta Rodi Garganicoon ja Ischitellaan ulottuvan Garganon kallioniemen rannikkokaistaleen ja siihen rajoittuvan sisämaan.

4.4 Alkuperätodisteet: Kaikkia tuotantoprosessin vaiheita valvotaan jatkuvasti merkitsemällä tuottajat ja pakkaajat valvontaelimen ylläpitämiin rekistereihin siten, että voidaan varmistaa tuotteen tunnistettavuus ja jäljitettävyys.

Tuotteen jäljitettävyys ja alkuperä voidaan varmistaa myös merkitsemällä kaikki appelsiinitarhat valvontaelimen ylläpitämään ja päivittämään rekisteriin, joka sisältää appelsiinitarhojen tunnistetiedot, sekä ilmoittamalla valvontaelimelle tuotetut määrät. Valvontaelin tekee tuotantoeritelmän ja siihen sisältyvän valvontasuunnitelman määräysten mukaisesti tarkastuksia kaikille edellä tarkoitettuihin rekistereihin merkityille fyysisille ja oikeushenkilöille.

4.5 Tuotantomenetelmä: Eritelmässä määrätään muun muassa, että appelsiinitarhat istutetaan ottaen huomioon tuotantoalueen maanpinnanmuodostuksen ja maaperän erityispiirteet. Tarhat sijaitsevat kaltevassa maastossa, ja viljelymenetelmä on kivimuurien tai pengerrysten avulla toteutettava terassiviljely. Perusrunkona käytetään perinteisesti voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti varmennettua *melangolo*-lajin (*citrus mearda*) hapanaappelsiinipuuta.

Appelsiinipuun muoto on alueelle tyypillinen kupolimainen puolipallo, josta käytetään paikallista nimitystä "*cupola*". Puu käsittää kaksi päähaaraa ja kaksi sivuoksa, jolloin latvus kehittyy pyöreänä nelionmuotoisen runkorakenteen sisälle. Alapuoli on ihanteellisen avoin ilman vaihtumiselle ja sadonkorjuun sujumiselle.

Taimet istutetaan perinteiseen tapaan vinoruutuviljelmän muotoon, ja istutustiheys on 250–400 tainta hehtaaria kohti.

Viljelmiä kastellaan toukokuusta lokakuuhun.

Hehtaarikohtainen tuotos saa olla enintään 30 tonnia (*Biondo comune del Gargano*) tai 25 tonnia (*Duretta del Gargano*).

Arancia del Garganon luonnollisella tavalla pitkään jatkuvan kypsymisen perusteella sadonkorjuuajan kohdat on vahvistettu seuraavasti: 15. päivästä huhtikuuta elokuun loppuun (*Biondo comune del Gargano*) ja 1. päivästä joulukuuta 30. päivään huhtikuuta (*Duretta del Gargano*).

Sadonkorjuu tapahtuu käsin tai saksia käyttäen. Hedelmien keinotekoinen kypsyttäminen on kielletty.

SMM-tuotteen "Arancia del Gargano" pakkaaminen voi tapahtua ainoastaan 4.3 kohdassa määritellyllä tuotantoalueella, jotta voidaan varmistaa tuotteen alkuperä ja jäljitettävyys.

- 4.6 Yhteys maantieteelliseen alkuperään: SMM-rekisteröintihakemus perustuu kyseisen sitrushedelmän kiistattomaan maineeseen. Hedelmätarhojen sijaintialueen ilmasto-olosuhteet ovat laadun kannalta erittäin merkittävä tekijä. Koska ilmasto ei ole liian kuuma, puut ja hedelmät eivät altistu kovin helposti vakaville kasvitaudeille. Toinen ilmastoon liittyvä tekijä on Garganon sitrushedelmien poikkeuksellinen kypsymisajankohta: toisin kuin muilla Italian sitrushedelmien viljelyalueilla, hedelmät eivät kypsy tammi-, helmi- tai maaliskuussa vaan useita kuukausia myöhemmin huhti-toukokuun lopusta aina elokuuhun asti. Tärkeä tekijä on myös Arancia del Garganon erinomainen säilyvyys, jonka ansiosta alueen appelsiinit kestivät muinoin pilaantumatta 30–40 päivää kestäneen kuljetuksen Chicagoon tai New Yorkiin. Arancia del Garganon ainutlaatuisten aistinvaraisten ominaisuuksien ja tyyppillisen muodon ohella sen kehittymiseen ja maineeseen ovat olennaisella tavalla vaikuttaneet tuotantoalueen maaperä- ja ilmasto-olosuhteet (kalkkikiven sekainen punainen maa-aines, joka sisältää erityisen runsaasti rautaa ja mangaania, yleensä jyrkkä sijainti rinteillä ja laaksoissa, äkillisen lämpötilan alenemisen aiheuttavat kylmät tuulet) sekä ihmisen jatkuva toiminta, jonka ansiosta on aikojen myötä kehittynyt merkittävä maatalousperinne.

Jo antiikin ajoista lähtien Arancia del Garganon maine on kiirinyt alueen ulkopuolelle, ja lukuisat kirjailijat, kuten Gabriele d'Annunzio, ovat maininneet sen teoksissaan. 1700-luvun lopusta alkaen Garganon sitrushedelmille on omistettu merkittävä juhlakulkue, joka vielä tänäänkin järjestetään vuosittain helmikuussa Pyhän Valentinuksen, sitrushedelmätarhojen suojeluspyhimyksen kunniaksi ja jossa siunataan appelsiini- ja sitruunapuut ja niiden hedelmät. On säilynyt lukuisia luetteloita, valokuvia, julisteita ja esitteitä, jotka kertovat Garganon erinomaisten ja ainutlaatuisten sitrushedelmien huikeasta maineesta myös Italian rajojen ulkopuolella.

Ensimmäiset historialliset viittaukset sitrushedelmien viljelyyn alueella ovat vuodelta 1003, kun Barin herttua Melo halusi todistaa normanneille Garganon maataloustuotannon rikkaudesta lähettämällä näille Garganon "pomi citrini" -hedelmiä, toisin sanoen hapanappelsiineja. Sitrushedelmien kukoistava kauppa Vico del Garganon ja Rodi Garganicon kuntien ja Venetsian välillä voimistui entisestään 1600-luvulla. Kauppa jatkui edelleen vilkkaana 1800-luvulla, ja Arancia del Garganon maine kantautui muihin Euroopan maihin ja aina Amerikan mantereelle asti.

4.7 Valvontaelin:

Nimi: C.C.I.A.A. di Foggia

Osoite: via Dante, 27
I-71100 Foggia

Puhelin: 0881 79 71 11

Faksi: 0881 72 60 46

S-posti: —

Valvontaelin on nimetty julkisviranomainen.

4.8 Merkintä: Pakkauksissa on oltava seuraavat merkinnät:

"Arancia del Gargano" sekä kaupan pidetty ekotyyppi "*biondo comune*" tai "*duretta*," tunnus, maininta SMM, myös auki kirjoitettuna, sekä tiedot tuottajasta, pakkaajasta, myyjästä ja alkuperäisestä nettopainosta.

Tuotteet, joiden valmistuksessa on käytetty raaka-aineena maantieteellisellä merkinnällä suojattua *Arancia del Gargano* (myös jalostettuna tai muuten käsiteltynä), voidaan saattaa kulutukseen pakkauksissa, joissa viitataan kyseiseen nimitykseen ilman yhteisön tunnusta, seuraavin edellytyksin:

- varmennettu SMM-tuote on tuotteen ainoa kyseiseen tavaraluokkaan kuuluva ainesosa;
- suojatun maantieteellisen merkinnän käyttäjillä on oltava kyseisen merkinnän rekisteröinnin myötä vahvistettujen teollis- ja tekijänoikeuksien haltijoiden hyväksyntä. Viimeksi mainitut ovat muodostaneet maa- ja metsätalousministeriön tunnustaman ryhmittymän, joka myös huolehtii merkinnän käyttäjien merkitsemisestä erityisiin rekistereihin ja valvoo suojatun nimityksen asianmukaista käyttöä. Mikäli tällaista valvovaa ryhmittymää ei ole nimetty, näistä toimista vastaa maa- ja metsätalousministeriö asetuksen (ETY) N:o 2081/92 täytäntöönpanosta vastaavana kansallisena viranomaisena.

Tunnus muodostuu kahdesta tyylitelystä appelsiinista ja appelsiinipuun oksasta, jossa on myös lehtiä. Kuva on sijoitettu soikioon, jossa on myös teksti "*Arancia del Gargano*" sekä kyseisen tekstin alapuolella keskellä maininta "*Indicazione Geografica Protetta*".

Appelsiinit ovat oranssinväriset, teksti "*Arancia del Gargano*" valkoinen oranssilla pohjalla, oksa ja lehdet ovat vihreät ja kaarenmuotoinen teksti "*Indicazione Geografica Protetta*" stilisoiduin varjostetuin kirjaimin alaperspektiivistä kuvattuna.

4.9 Kansalliset vaatimukset: —

Tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 nojalla myönnetystä valtiontuesta

(2006/C 258/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Tuen numero	XS 14/06		
Jäsenvaltio	Saksan liittotasavalta		
Alue	Freistaat Sachsen		
Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi	ESR:n mikrolainat		
Oikeusperusta	<p>Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Wirtschaft und Arbeit zur Förderung von Existenzgründern durch Gewährung von Mikrodarlehen (Richtlinie ESF-Mikrodarlehen) vom 14. Dezember 2005 (SächsABl Heft 52/2005 vom 29.12.2005, S. 1280);</p> <p>§§ 23, 44 der Sächsischen Haushaltsordnung;</p> <p>Operationelles Programm zur Strukturfondsförderung des Freistaates Sachsen 2000–2006;</p> <p>Verordnung (EG) Nr. 1784/1999</p> <p>Verordnung (EG) Nr. 1260/1999</p>		
Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä	Tukiohjelma	Vuotuinen kokonaismäärä	
		Taatut lainat	Rahastoon myönnetään kertaluonteisesti 25 milj. EUR
Tuen enimmäisintensiteetti	Asetuksen 4 artiklan 2–6 kohdan ja 5 artiklan mukainen		Kyllä
Täytäntöönpanopäivä	1.1.2006		
Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto	Mikrolainoja myönnetään pysyvän työllisyyskomitean perustamasta ESR:n mikrolainarahastosta. Rahaston toiminta-aika on 19.12.2005–31.12.2013. Lainoja myönnetään kuitenkin vain 31.12.2008 saakka (rakennerahaston ohjelmakauden loppuun). Tämän jälkeen rahasto hoitaa voimassaolevia lainasopimuksia.		
Tuen tarkoitus	Tuki pk-yrityksille		Kyllä
Alat, joita tuki koskee	Kaikki alat, joilla voidaan myöntää tukea pk-yrityksille		Ei
	Rajattu tiettyihin aloihin		Kyllä
	— Hiiliteollisuus		
	— Kaikki teollisuusalat		Ei
	tai		
	Teräs		Ei
	Laivanrakennus		Ei
	Synteettikuidut		Ei
	Moottoriajoneuvot		Ei
	Muut teollisuusalat		Kyllä
	— Kaikki palvelut		Ei
	tai		
	Liikennepalvelut		Ei
	Rahoituspalvelut		Ei
	Muut palvelut		Kyllä

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Sächsische Aufbaubank — Förderbank		
	Pirnaische Straße 9 D-01069 Dresden		
Suurten yksittäisten tukien myöntäminen	Yhdenmukaista asetuksen 6 artiklan kanssa		Kyllä
Saksan viranomaiset ovat vakuuttaneet, että myönnettäessä lainoja 31.12.2006 jälkeen noudatetaan voimassa olevaa pk-yrityksiä koskevaa poikkeusasetusta. Suuntaviivoja (ESR:n mikrolainoille) mukautetaan, jotta niissä otetaan huomioon 1.1.2007 voimaan tuleva pk-yrityksiä koskeva poikkeusasetus.			
Tuen numero	XS 20/06		
Jäsenvaltio	Italia		
Alue	Campania		
Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi	Uusi tukiohjelma käsiteollisuuden hyväksi — 2. ilmoitus		
Oikeusperusta	POR Campania 2000-2006 approvato dalla Commissione Europea con decisione C(2000) 2347 dell'8 agosto 2000 e s.m.i. Complemento di Programmazione, misura 4.2 b) Deliberazione di Giunta Regionale N. 786 del 10.4.2004.		
Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä	Tukiohjelma	Vuotuinen kokonaismäärä	15 miljoonaa EUR
		Taatut lainat	
	Yksittäinen tuki	Tuen kokonaismäärä	
		Taatut lainat	
Tuen enimmäisintensiteetti	Asetuksen 4 artiklan 2–6 kohtien ja 5 artiklan mukainen		Kyllä
Täytäntöönpanopäivä	30.1.2006		
Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto	31.12.2006 saakka		
Tuen tarkoitus	Tuki mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6. toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa (2003/361/EY) esitettyjen mikro- ja pk-yritysten kokoa koskevien määritelmien mukaisille käsiteollisuusyrityksille		Kyllä
Alat, joita tuki koskee	Kaikki alat, joilla voidaan myöntää tukea pk-yrityksille		Kyllä
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Regione Campania Assessorato Attività Produttive Area Generale di Coordinamento n. 12 «Sviluppo Attività Settore Secondario» Dirigente del Settore Artigianato Dr.ssa Vittoria Capriglione «Sviluppo e Promozione Attività Artigiane e della Cooperazione».		
	Centro Direzionale I-Isola A6 Telefono 081.7966724, 081.7966725; fax 081.7966718 e-mail: v.capriglione@regione.campania.it		
Suurten yksittäisten tukien myöntäminen	Yhdenmukaista asetuksen 6 artiklan kanssa		Kyllä

Tuen numero	XS 24/06		
Jäsenvaltio	Yhdistynyt kuningaskunta		
Alue	West Wales & The Valleys; tavoite 1 -alue		
Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi	Energy Tech Ltd		
Oikeusperusta	Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/99		
	The Structural Funds (National Assembly for Wales) Regulations 2000 (No/906/2000)		
	The Structural Funds (National Assembly for Wales) Designation2000		
Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä	Tukiohjelma	Vuotuinen kokonaismäärä	
		Taatut lainat	
	Yksittäinen tuki	Tuen kokonaismäärä	300 300 GBP
		Taatut lainat	
Tuen enimmäisintensiteetti	Asetuksen 4 artiklan 2–6 kohdan ja 5 artiklan mukainen		Kyllä
Täytäntöönpanopäivä	17.1.2006		
Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto	31.12.2006 saakka <i>Huom. Kuten edellä ilmenee, avustukseen liittyvä maksusitoumus on tehty ennen 31. joulukuuta 2006. Sen mukaisia maksuja voidaan suorittaa (N+2 –säännön mukaisesti) 30. huhtikuuta 2008 saakka.</i>		
Tuen tarkoitus	Tuki pk-yrityksille		Kyllä
Alat, joita tuki koskee	Rajattu tiettyihin aloihin		Kyllä
	Muut palvelut (Uusiutuvat energianlähteet)		Kyllä
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	National Assembly for Wales		
	C/o Welsh European Funding Office Cwm Cynon Business Park Mountain Ash CF45 4ER United Kingdom		
Suurten yksittäisten tukien myöntäminen	Yhdenmukaista asetuksen 6 artiklan kanssa		Kyllä
Tuen numero	XS 48/06		
Jäsenvaltio	Yhdistynyt kuningaskunta		
Alue	West Wales & The Valleys; tavoite 1 -alue		
Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi	Trac Môn Ltd		
Oikeusperusta	Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/99		
	The Structural Funds (National Assembly for Wales) Regulations 2000 (No 906/2000)		
	Local Government Act 2000		
Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä	Tukiohjelma	Vuotuinen kokonaismäärä	
		Taatut lainat	
	Yksittäinen tuki	Tuen kokonaismäärä	1 369 647 GBP
		Taatut lainat	

Tuen enimmäisintensiiteetti	Asetuksen 4 artiklan 2–6 kohtien ja 5 artiklan mukainen		Kyllä
Täytäntöönpanopäivä	16.3.2006		
Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto	31.12.2006 saakka <i>Huom. Kuten edellä on mainittu, tuki sidottiin ennen 31.12.2006. Sitoumuksen mukaisia maksuja jatketaan mahdollisesti (N+2-periaatteella) 31.12.2007 saakka.</i>		
Tuen tarkoitus	Tuki pk-yrityksille	Kyllä	
Alat, joita tuki koskee	Rajattu tiettyihin aloihin	Kyllä	
	Muut palvelut (moottoriurheilu)	Kyllä	
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	National Assembly for Wales		
	C/o Welsh European Funding Office Cwm Cynon Business Park Mountain Ash CF45 4ER United Kingdom		
Suurten yksittäisten tukien myöntäminen	Yhdenmukaista asetuksen 6 artiklan kanssa	Kyllä	
Tuen numero	XS 85/06		
Jäsenvaltio	Malta		
Tukiohjelman nimike tai yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi	Eureka Programme Scheme		
Oikeusperusta	Malta Enterprise Corporation Act (CAP 463)		
Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä	Tukiohjelman	Vuotuinen kokonaismäärä	0,2 miljoonaa EUR
		Taatut lainat	
	Yksittäinen tuki	Tuen kokonaismäärä	
		Taatut lainat	
Tuen enimmäisintensiiteetti	Asetuksen 4 artiklan 2–6 kohdan ja 5 artiklan mukainen		Kyllä
Täytäntöönpanopäivä	8.6.2006		
Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto	30.6.2007 saakka		
Tuen tarkoitus	Tuki pk-yrityksille	Kyllä	
Alat, joita tuki koskee	Kaikki alat, joilla voidaan myöntää tukea pk-yrityksille		Kyllä
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Malta Enterprise Corporation		
	Malta Enterprise Enterprise Centre, Industrial Estate, MT-San Gwann SGN 09		
Suurten yksittäisten tukien myöntäminen	Yhdenmukaista asetuksen 6 artiklan kanssa	–	

Tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2204/2002 nojalla myönnetystä valtiontuesta

(2006/C 258/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Tuen numero	XE 12/06	
Jäsenvaltio	Ranska	
Alue	Limousin	
Tukiohjelman nimike	Tuki avustajan rekrytoimiseen	
Oikeusperusta	<p>— Komission asetus (EY) N:o 2204/2002, annettu 5 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen</p> <p>— Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen</p> <p>— Code rural — Art. R.113-13 à R. 113-17 relatifs à la délimitation des zones agricoles défavorisées [l'ensemble du territoire Limousin est en zone défavorisée, à l'exception de la commune de Limoges]</p>	
Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset	Vuotuinen kokonaismäärä	0,5 miljoonaa EUR
	Taatut lainat	
Tuen enimmäisintensiteetti	<p>Asetuksen 4 artiklan 2–5 kohdan sekä 5 ja 6 artiklan mukainen</p> <p>— 50 prosenttia bruttopalkoista sekä työnantajan sosiaalimaksut 24 kk ajalta, paitsi Limogesin kunnassa, jossa enimmäismäärä on 15 prosenttia</p>	Kyllä
Täytäntöönpanopäivä	24.9.2004	
Tukiohjelman kesto	31.12.2010 saakka.	
Tuen tarkoitus	4 artikla — Työpaikkojen luominen	Kyllä
	5 artikla — Epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen	Ei ole
	6 artikla — Alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen	Ei ole
Alat, joita tuki koskee	— Kaikki yhteisön alat ⁽¹⁾ , joilla voidaan myöntää työllisyystukea	Ei ole
	— Kaikki teollisuusalat ⁽¹⁾	Ei ole
	— Kaikki palvelut ⁽¹⁾	Ei ole
	— Muut: koko maatalousala (liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvät toiminnot) ottaen huomioon, että vastaavia toimenpiteitä on jo toteutettu muilla aloilla 4:n valtion ja aluehallinnon välisen suunnittelusopimuksen piirissä FRAC:n päätöksen N°2/99 perusteella	Kyllä

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Conseil Régional du Limousin	
	27, Boulevard de la Corderie F-87031 Limoges Cedex	
Muita tietoja	Jos ohjelmaan myönnetään yhteisrahoitusta yhteisön rahastoista, lisätään seuraava virke: Tukijärjestelmä yhteisrahoitetaan yhteisön varoilla Euroopan sosiaalirahaston Limousinin aluetta koskevan yhtenäisen ohjelma-asiakirjan alatoimenpiteen 2.3.3. mukaisesti. Tuki toiminnan aloittamiseen ja taitojen hankkimiseen maa- ja metsätaloudsalalla	
Tuki, joka edellyttää ennakoilmoitusta komissiolle	Yhdenmukaista asetuksen 9 artiklan kanssa	Kyllä

(¹) Lukuun ottamatta laivanrakennusala ja muita aloja, joilla myönnettyyn valtiontukeen sovelletaan asetuksiin ja direktiiveihin sisältyviä alakohtaisia erityissääntöjä.

**Lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä touko-
kuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/378/ETY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedo-
nanto**

(2006/C 258/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien nimet ja numerot)

ESO (¹)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan stan- dardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olet- tamus lakkaa Huom. 1
CEN	EN 71-1:1998 (²) (³) Lelujen turvallisuus — Osa 1: Mekaaniset ja fysikaaliset ominaisuudet	EN 71-1:1998	Voimassaolo lakannut (31.1.2001)
	EN 71-1:1998/A5:2000	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (31.5.2001)
	EN 71-1:1998/A1:2001	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (31.7.2001)
	EN 71-1:1998/A2:2002	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (31.8.2002)
	EN 71-1:1998/A6:2002	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (30.9.2002)
	EN 71-1:1998/A7:2002	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (30.11.2002)
	EN 71-1:1998/A8:2003 (⁴)	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (31.3.2004)
	EN 71-1:1998/A4:2004	Huom. 3	Voimassaolo lakannut 31.12.2005
	EN 71-1:1998/A10:2004	Huom. 3	Voimassaolo lakannut 31.12.2005
	EN 71-1:1998/A11:2004	Huom. 3	Voimassaolo lakannut 31.12.2005
CEN	EN 71-2:2006 Lelujen turvallisuus — Syttyvyys	EN 71-2:2003	Voimassaolo lakannut 31.7.2006
	EN 71-2:2006/AC:2006		
CEN	EN 71-3:1994 Lelujen turvallisuus — Osa 3: Eräiden alkuaineiden siirtyminen	EN 71-3:1988	Voimassaolo lakannut (30.6.1995)
	EN 71-3:1994/A1:2000	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (31.10.2000)
	EN 71-3:1994/A1:2000/AC:2000		
	EN 71-3:1994/AC:2002		
CEN	EN 71-4:1990 Lelujen turvallisuus — Osa 4: Kemian harrastesarjat	—	
	EN 71-4:1990/A1:1998	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (31.10.1998)
	EN 71-4:1990/A2:2003	Huom. 3	Voimassaolo lakannut (31.1.2004)

ESO (¹)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten-mukaisuus-olettamus lakkaa Huom. 1
CEN	EN 71-5:1993 Lelujen turvallisuus — Osa 5: Kemialliset lelut (lelusarjat) harrastesarjoja lukuunottamatta	—	
	EN 71-5:1993/A1:2006	Huom. 3	Voimassaolo lakannut 31.7.2006
CEN	EN 71-6:1994 Lelujen turvallisuus — Osa 6: Ikärajoituksen varoitusmerkintä	—	
CEN	EN 71-7:2002 Lelujen turvallisuus — Osa 7: Sormivärit — Vaatimukset ja testausmenetelmät	—	
CEN	EN 71-8:2003 Lelujen turvallisuus — Osa 8: Sisällä ja ulkona kotikäyttöön tarkoitettut keinut, liukumäet ja vastaavat lelut	—	
	EN 71-8:2003/A1:2006	Huom. 3	30.11.2006

(¹) ESO: Eurooppalaiset standardointielimet (European Standardisation Organisation):

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 550 08 11; faksi (32 2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 519 68 71; faksi (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, puhelin (33) 492 94 42 00; faksi (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

(²) Huomautus: Komission 30 päivänä heinäkuuta 2001 tekemän päätöksen (EYVL L 205, 31.7.2001, s. 39) mukaisesti standardin EN 71-1:1998 kohta 4.20 d, joka koskee iskunalleja käyttävien lelujen C-painotetun päästöäänepaineen huippuarvon tasoa, on yhdenmukainen direktiivin säännösten kanssa vasta 1 päivästä elokuuta 2001.

(³) Huomautus: Komission 9 päivänä maaliskuuta 2005 tekemän päätöksen (EUVL L 63, 10.3.2005, s. 27) mukaisesti standardin EN 71-1:1998 4.6 kohta ja sikäli kuin on kyse siitä 24 tunnin ajanjaksosta, jonka aikana lelu on oltava upoksissa vesissä, standardin 8.14 kohta eivät kata kaikkia turpoavista materiaaleista valmistettujen lelujen ja lelujen osien aiheuttamia vaaroja. Standardin ei tältä osin katsota vastaavan vaatimuksia.

(⁴) Huomautus: Standardi EN 71-1:1998/A8:2003 koskee ainoastaan vaaroja, joita aiheuttavat "pienet pallo" (standardin määritelmä: "pallomaiset, munamaiset tai soikeat esineet"), jotka on tarkoitettu heitetäviksi, lyötäviksi, potkittaviksi, pudotettaviksi tai pomputeltaviksi. Standardin soveltamisalaan kuulumattomia pieniä palloja sisältävät lelut tarvitsevat EY-tyyppitarkastustodistuksen ennen markkinoille saattamista.

Huom. 1 Yleensä päivä, jolloin vaatimustenmukaisuus-olettamus päättyy, on sama kuin eurooppalaisen standardointielimen asettama standardin kumoamispäivä ("dow"). Standardien käyttäjiä kuitenkin kehoitetaan kiinnittämään huomiota siihen, että poikkeustapauksissa se voi olla jokin muukin päivä.

Huom. 3 Kun kyseessä ovat muutokset, standardi, johon viitataan, on EN CCCC:YYYY, sen mahdolliset aikaisemmat muutokset sekä mainittu uusi muutos. Kumotuksi standardiksi (sarake 3) käsitetään EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset mutta ei tätä uutta muutosta. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta direktiivin olennaisten vaatimusten mukaisuudesta.

Huomautus:

— Tietoja standardien saatavuudesta saa joko Euroopan standardointielimiltä tai kansallisilta standardointilaitoksilta, joiden luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY (²), liitteenä.

— Viitetietojen julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavilla kaikilla yhteisön kielillä.

Lisätietoja yhdenmukaistetuista standardeista saa Internet-osoitteesta

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

(¹) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

(²) EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.4314 — Johnson & Johnson/Pfizer Consumer Healthcare)

(2006/C 258/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 19. lokakuuta 2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yhdysvaltalainen yritys Johnson & Johnson (J&J) hankkii asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräysvallan osaan yhdysvaltalaisesta yrityksestä Pfizer Inc. (Pfizer), nimittäin Pfizerin koko terveydenhoitoon liittyvän kulutushyödykeyksikön, Pfizer Consumer Health Care (PCH), ostamalla osakkeita ja omaisuutta.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Johnson & Johnson: kuluttajille tarkoitettut hoitotuotteet, lääkkeet, lääkinnälliset ja diagnostiikkalaitteet,
- Pfizer Consumer Healthcare: hygieniatuotteet ja käsikaupassa myytävät lääkevalmisteet.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.4314 — Johnson & Johnson/Pfizer Consumer Healthcare seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.4405 — Walter Frey Holding/Mitsubishi Motors Europe)

(2006/C 258/09)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 17. lokakuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain saksan kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4405. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>)

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.4294 — Arcelor/SNCFL/CFL Cargo)

(2006/C 258/10)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 9. lokakuuta 2006 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain ranskan kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32006M4294. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta. (<http://ec.europa.eu/eur-lex/lex>)
-

EUROOPAN TALOUSALUE
EFTAN TUOMIOISTUIN

EFTAn valvontaviranomaisen 31 päivänä heinäkuuta 2006 Norjan kuningaskuntaa vastaan nostama kante

(Asia E-2/06)

(2006/C 258/11)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, B-1040 Bryssel, asiamiehenään Niels Fenger, on nostanut 31 päivänä heinäkuuta 2006 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Norjan kuningaskuntaa vastaan.

Kantaja vaatii, että tuomioistuin

1. julistaa, että pitämällä voimassa säännökset, jotka sisältyvät 14 päivänä joulukuuta 1917 annettuun lakiin nro 16 ja joissa yksityisille yrityksille ja kaikkien muiden ETA-sopimuspuolten yrityksille myönnetään määräaikainen lupa käyttää vesiputouksia energiantuotantoon ja joissa lisäksi edellytetään, että kyseiset yritykset luovuttavat kaikki laitokset Norjan valtiolle korvauksetta käyttöluvan päättyessä lukuun ottamatta norjalaisia julkisia yrityksiä, joille lupa myönnetään rajoittamattomaksi ajaksi, Norja on rikkonut ETA-sopimuksen 31 ja 40 artiklaa.

sekä

2. määrää Norjan kuningaskunnan maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- Asia koskee vesivoimalaitosten omistusoikeuden siirtoa Norjan valtiolle korvauksetta käyttöluvan päättyessä. Tällaiseen siirtoon viitataan Norjan lainsäädännössä termillä "palauttaminen" (norjaksi "hjemfall"), vaikka valtiolla ei ole ollut aiempaa omistusoikeutta vesiputoukseen tai vesivoimalaitokseen.
- Joulukuun 14 päivänä 1917 annetun lain nro 16 (teollisuuden lupamenettelyjä koskeva laki) mukaan lupa käyttää vesiputouksia ja vesivoimalaitoksia myönnetään rajoittamattomaksi ajaksi sellaisille yrityksille, joissa Norjan valtion omistusosuus on vähintään kaksi kolmasosaa; kaikille muille yrityksille, myös sellaisille, joissa muista ETA-valtioista tulevat omistajat omistavat yksin tai yhdessä norjalaisten yksityisten omistajien kanssa yli yhden kolmasosan osakepääomasta, lupa myönnetään määräajaksi.
- Tästä seuraa, että palauttamista sovelletaan vain viimeksi mainittuihin yrityksiin.
- EFTAn valvontaviranomaisen väitteen mukaan palauttaminen nyky muodossaan syrjii muista ETA-valtioista tulevia omistajia, mikä on ETA-sopimuksen 31 ja 41 artiklan vastaista.
- EFTAn valvontaviranomaisen väitteen mukaan tämä ero kohtelussa ei ole objektiivisesti perusteltu eikä se kuulu ETA-sopimuksen 125 artiklan soveltamisalaan.

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

Kehotus huomautusten esittämiseen valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti Norjan vastikään tekemästä ohjelmaehdotuksesta myöntää taloudellista tukea palkattoman työvoiman käyttämiseen tutkimus- ja kehitystoiminnassa ('Palkaton T&K-henkilöstö -ohjelma').

(2006/C 258/12)

EFTAn valvontaviranomainen aloitti 8. maaliskuuta 2006 tehdyllä, tätä yhteenvedoa seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla päätöksellä N:o 59/06/KOL valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen (jäljempänä valvonta- ja tuomioistuinten sopimus) pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn. Jäljennös päätöksestä on toimitettu Norjan viranomaisille tiedoksi.

Eftan valvontaviranomainen kehottaa Efta-valtioita, EU:n jäsenvaltioita ja muita asianomaisia lähettämään kyseistä toimenpidettä koskevat huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta seuraavaan osoitteeseen:

EFTAn valvontaviranomainen
35, Rue Belliard
B-1040 Bryssel
Faksi: (32-2) 286 18 00

Huomautukset toimitetaan Norjan viranomaisille. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Valvontaviranomainen on päättänyt aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn asiassa, joka koskee Norjan viranomaisten vastikään tekemää ohjelmaehdotusta myöntää avustuksia palkattoman työvoiman käyttämisen tukemiseen tutkimus- ja kehitystoiminnassa ('Palkaton T&K-henkilöstö -ohjelma'). Ohjelman perimmäisenä tavoitteena on kannustaa pieniä yrityksiä, kuten yksityisyrittäjiä ja yhden hengen yrityksiä, lisäämään investointeja tutkimus- ja kehitystoimintaan.

Palkaton T&K-henkilöstö -ohjelmaa ehdotettiin, koska Norjan viranomaiset katsoivat, että palkattoman työvoiman käyttämistä tutkimus- ja kehitystoiminnassa ei voida tukea voimassaolevan "Skattefunn" -ohjelman puitteissa, jonka valvontaviranomainen on hyväksynyt 25. syyskuuta 2002 tehdyllä päätöksellä N:o 171/02/KOL ja 5. helmikuuta 2003 tehdyllä päätöksellä N:o 16/03/KOL. *Skattefunn*-ohjelmassa tuki myönnetään verovähennyksinä. Norjan viranomaiset pitivät kuitenkin yhteensopimattomana Norjan yleisen verolainsäädännön kanssa sitä, että veron perusteena olevasta määrästä vähennetään summa, jonka perusteena ovat maksamattomat työvoimakustannukset, jotka eivät tosiasiallisesti ole aiheutuneet ja joita ei ole suoritettu.

Valvontaviranomainen on arvioinut *Palkaton T&K-henkilöstö* -ohjelman tutkimusta ja kehitystä koskevien valtiontuen suuntaviivojen perusteella. Valvontaviranomainen katsoo alustavasti, että *Palkaton T&K-henkilöstö* -ohjelman myönnettävä tuki ei ole ilmeinen kannustin tutkimus- ja kehitystoimintaan. Siksi valvontaviranomainen katsoo, että palkatonta tutkimus- ja kehitystoimintaa suoritettaisiin ilman tukeakin, koska palkatonta työtä tekevät henkilöt ovat ilmeisesti valmiita ottamaan kyseistä työtä vastaan palkatta joka tapauksessa. Siksi tuki ei vaikuta tarpeelliselta tavoitteen saavuttamiseksi, eli asiaankuuluvien tutkimus- ja kehitystoimien toteuttamiseksi. Lisäksi valvontaviranomainen katsoo, että palkattoman työvoiman kulut eivät ole tukikelpoisia kustannuksia tutkimusta ja kehitystä koskevissa valtiontuen suuntaviivoissa tarkoitettussa merkityksessä.

Norjan viranomaiset ovat tämän jälkeen selittäneet, että monet yritykset ovat olleet vastuussa hankkeista, jotka oli hyväksytty *Skattefunn*-ohjelmaan, mutta joissa joiltakin yrityksiltä evättiin oikeus verovähennyksiin (tai joiden oli maksettava takaisin summa, jonka ne olivat jo saaneet verovähennyksenä) siksi, että kyseessä oli palkaton työvoima. Tämän vuoksi Norjan viranomaiset laativat ohjelman, jotta yrityksille voitaisiin korvata niiden tutkimus- ja kehityshankkeisiin vuosina 2002–2004 kohdistuneet taloudelliset menetykset, jotka aiheutuivat siitä, ettei palkaton työvoima kuulunut *Skattefunn*-ohjelman piiriin.

Edellä mainittuun tarkoitukseen maksettava korvaus maksetaan vähämerkityksisenä tukena, ja jos tuensaa-jalle myönnetyn tuen kokonaismäärä ylittää 100 000 euroa kolmen vuoden ajanjaksolla, korvausta vähennetään. Lisäksi tuensaajien on toimitettava tiedot kaikista vähämerkityksisistä tuista, joita he ovat saaneet 1. tammikuuta 2003 alkaen. Sen vuoksi valvontaviranomainen katsoo alustavasti, että korvausjärjestelmä jää vähämerkityksisenä pidettävän tuen enimmäismäärän alle vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen mukaisesti ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteen XV 1 kohdan e alakohtaan ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 88/2002 (EYVL L 266, 3.10.2002, s. 56 ja ETA-täydennysosa N:o 49, 3.10.2002, s. 42).

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 59/06/COL****of 8 March 2006****to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to financial support to unpaid labour in research and development activities****(NORWAY)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽¹⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽²⁾, in particular to Article 24 thereof and Article 1(2) in Part I of Protocol 3 thereof,

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽³⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular Chapter 14 thereof on aid for research and development,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 14 October 2005 from the Norwegian Mission to the European Union, forwarding a letter from the Norwegian Ministry of Trade and Industry, dated 5 October 2005, both received and registered by the Authority on 17 October 2005 (Event no: 346675), the Norwegian authorities notified, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, a proposal for a new scheme for State aid to support unpaid labour in research and development activities. The newly proposed scheme is referred to in the following as the 'Unpaid R&D Labour Scheme'.

By letter dated 27 October 2005 (Event no: 348209), the Authority acknowledged receipt of the notification.

By letter dated 13 December 2005 the Authority requested additional information according to Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement (Event no: 348961). The Norwegian authorities responded by letter dated 10 January 2006, enclosed in a letter from the Norwegian Mission to the European Union, dated 13 January 2006, both received and registered by the Authority on 16 January 2006 (Event no: 358121).

2. Description of the proposed measures**2.1. The objective, legal basis and function of the Unpaid R&D Labour Scheme****Objective**

It appears from legislative preparatory works that the overall objective of the Unpaid R&D Labour Scheme is to stimulate increased investments in research and development activities, particularly by small companies, such as entrepreneur and one-man enterprises ⁽⁴⁾. More specifically, the objective of the new scheme is to stimulate efforts by individuals in research and development oriented companies which, in the start-up phase, often are dependent on work resources that cannot be paid for. Research and development oriented companies are considered by the Norwegian authorities to be important for purposes of value creation derived from research as well as for innovation.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽³⁾ Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid — Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, adopted and issued by the EFTA Surveillance Authority on 19 January 1994, published in OJ L 231, 3.9.1994, p. 1, EEA Supplement No 32, 3.9.94, p.1, last amended by the Authority's Decision No 329/05/COL of 20 December 2005 on financing of airports and start up aid to airlines (hereinafter referred to as the 'State Aid Guidelines').

⁽⁴⁾ Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005).

On a more detailed level, the Norwegian authorities have explained that the introduction of the Unpaid R&D Labour Scheme was motivated by the fact that under the existing 'Skattefunn Scheme' ⁽⁵⁾, it is not possible to support unpaid labour in research and development activities undertaken by entrepreneur and one-man enterprises due to the fact that the Skattefunn Scheme is a tax deduction scheme ⁽⁶⁾. In this respect the authorities have explained that under the Skattefunn Scheme aid is granted to research and development activities in the form of a tax deduction (or tax credit) whereby an amount, corresponding to a percentage of the eligible costs, is deducted from the amount due in tax by the company. However, the Norwegian authorities considered that it would not be in compliance with general tax legislation to deduct, in the amount to be paid in tax, an amount which is not based on *actual* eligible costs but rather on unpaid labour 'costs' which have not been incurred in reality. On this basis it was considered that unpaid labour costs could not qualify as eligible costs under the Skattefunn Scheme.

It is against this background that the Norwegian authorities proposed the establishment of a new Unpaid R&D Labour Scheme under which financial support is to be awarded to unpaid labour in research and development activities in the form of grants which are exempt from tax. As such the Norwegian authorities consider the Unpaid R&D Labour Scheme as a mere correction or supplement to the existing Skattefunn Scheme.

The Norwegian authorities have further explained that many companies have been in charge of projects that were approved under the Skattefunn Scheme but that some of these companies were subsequently prevented from receiving the tax deduction (or had to pay an amount corresponding to an already received tax deduction) due to the fact that unpaid labour was involved. As a result the profitability of entrepreneurs and one-man enterprises has been affected negatively. It is against this background that the Norwegian authorities adopted a decision to introduce a compensation scheme (the 'Compensation Scheme') for purposes of compensating companies for financial losses caused to their research and development projects during the years between 2002-2004 as a result of the fact that unpaid labour could not be covered by the Skattefunn Scheme ⁽⁷⁾. However, the Norwegian authorities consider that the Compensation Scheme does not form part of the notification in the present case as it falls under the *de minimis* threshold in the '*de minimis* Regulation' ⁽⁸⁾.

Legal basis

In a proposition on the fiscal budget from the Norwegian Government to the Norwegian Parliament ⁽⁹⁾, which was followed up by a Recommendation from a Parliamentary Committee to the Parliament ⁽¹⁰⁾, the Government proposed to grant a budget of a total amount of NOK 70 million for the establishment of the Unpaid R&D Labour Scheme as well as the Compensation Scheme. The budget was approved by the Parliament on 17 June 2005.

In parallel, the Government presented a proposal to the Parliament in order to amend the Norwegian Act on Taxation of wealth and income for purposes of introducing provisions on tax treatment and ceilings in respect of the grants to be awarded under the Unpaid R&D Labour Scheme (hereinafter referred to as the 'Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme') ⁽¹¹⁾. The proposal was furthered in a Recommendation from the Finance Committee in the Parliament ⁽¹²⁾. On 17 June 2005 the Norwegian Parliament adopted the Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme ⁽¹³⁾.

Aside from the adoption of the budget and the Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme, the measure intended to govern the new scheme in practice consists of draft guidelines on the implementation of the Unpaid R&D Labour Scheme (hereinafter referred to as the 'Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme').

⁽⁵⁾ The Skattefunn Scheme was approved by the Authority in its Decision No 171/02/COL of 25 September 2002 and amendments to the Skattefunn Scheme were approved by the Authority in its Decision No 16/03/COL of 5 February 2003.

⁽⁶⁾ The terms used by the Norwegian authorities for the mentioned company forms are '*gründerselskaper*' and '*enkeltpersonforetak*'.

⁽⁷⁾ The Compensation Scheme is described in section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005).

⁽⁸⁾ Commission Regulation (EC) No 69/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 30), incorporated into Annex XV in Section 1(e) to the EEA Agreement by means of Joint Committee Decision No 88/2002 (OJ L 266, 3.10.2002, p. 56 and EEA Supplement No 49, 3.10.2002, p. 42).

⁽⁹⁾ Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005): Chapter 928, item 71 concerns the Unpaid R&D Labour Scheme and Chapter 1500, item 73 concerns the Compensation Scheme.

⁽¹⁰⁾ Innst. S. No 240 (2004-2005): Section 10.1.1.2, Chapter 928, item 71 concerns the Unpaid R&D Labour Scheme; and Section 16.2.4, Chapter 1500, item 73 concerns the Compensation Scheme.

⁽¹¹⁾ Section 14.1 of Ot. prp. No 92 (2004-2005) which also refers to the original budget proposition in St. prp. No 65 (2004-2005).

⁽¹²⁾ Section 15.1 of Innst. O. No 125 (2004-2005).

⁽¹³⁾ 'Lov 2005-06-17 nr 74: Lov om endringer i lov 26. mars 1999 No 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).'

Finally, as regards the Compensation Scheme, the Norwegian authorities have proposed a Royal Decree on the implementation of the Compensation Scheme as well as the authorities' plan to prepare and issue draft Guidelines on the functioning of the Compensation Scheme ⁽¹⁴⁾.

Function of the Unpaid R&D Labour Scheme — eligible projects

It appears from the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme that eligible projects must involve research and development activities performed by individuals who are not receiving any pay or other compensation for their labour. Individuals who receive payment by means of other public sources are not covered ⁽¹⁵⁾.

As regards the type of the projects covered by the scheme, it appears moreover from the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme that eligible projects must be aimed (but also limited to) providing new information, knowledge or experience that is presumed to be of use to the enterprise in connection with the development of new or better products, services or production methods. Moreover, activities where results from industrial research are transferred into a plan, a project or a design for new enhanced products, services or production processes, and the development of a first prototype or pilot project that cannot be commercially exploited are also eligible activities under the Unpaid R&D Labour Scheme ⁽¹⁶⁾. The Norwegian authorities have stated that this definition of eligible research and development projects is identical to the definition of eligible research and development projects under the existing Skattefunn Scheme. In fact, in practice the Norwegian authorities refer to eligible projects under the Unpaid R&D Labour Scheme as projects which meet the 'Skattefunn criteria' or have been approved under the Skattefunn Scheme ⁽¹⁷⁾.

The Unpaid R&D Labour Scheme is administered and implemented by 'Norges forskningsråd'. The latter body is also the secretariat and the administering body, assessing whether projects are eligible under the Skattefunn scheme ⁽¹⁸⁾. The Norwegian authorities have explained that the fact that the definition of eligible research and development activities are defined in the same manner under both the Skattefunn Scheme and the Unpaid R&D Labour Scheme, and that the administering body, assessing whether the projects qualify as eligible, is the same under both schemes, means that for purposes of implementation the two schemes are also closely coordinated. In this regard applicants applying for support to eligible research and development activities must complete one single application form only in which the applicant has had the option to tick off whether support is sought for paid or unpaid labour in the relevant research and development activities ⁽¹⁹⁾. Moreover, financial support to be granted under the Unpaid R&D Labour Scheme will be taken into account when applicants also request support under the Skattefunn Scheme and is also limited by the maximum limit for support under the latter scheme ⁽²⁰⁾. In fact, according to the Norwegian authorities the only difference between the two schemes is the type of eligible costs (i.e., paid as opposed to unpaid labour) and the form in which support is granted (i.e., a tax deduction as opposed to a grant).

2.2. Recipients

The Norwegian authorities have explained that the Unpaid R&D Labour Scheme is open to all tax payers with tax liability in Norway, including all enterprises, irrespectively of their size and sector ⁽²¹⁾. Recipients may include undertakings jointly participating in a co-operation project ⁽²²⁾.

⁽¹⁴⁾ 'Forskrift om kompensasjon for ulønnet arbeidsinnsats i Skattefunn-godkjente forsknings- og utviklingsprosjekter for inntektsårene 2002, 2003 og 2004'. The draft Guidelines is intended to be based on 'Høringsnotat om utkast til forskrift om kompensasjon for ulønnet arbeidsinnsats i Skattefunn-godkjente forsknings- og utviklingsprosjekt for inntektsårene 2002, 2003 og 2004.' (in the following referred to as 'Høringsnotat').

⁽¹⁵⁾ Section 6 of Part III.6.A in the Standard Notification Form and Section 3 of the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme.

⁽¹⁶⁾ Section 6 of Part I in the Standard Notification Form and Section 3 of the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme. However, ordinary business oriented product development without having the character of research are not encompassed, such as projects that have a continuing character or include modification of methods without requiring the development of new knowledge or the use of existing knowledge in new ways, are of an organisational character, or consist of inquires, etc.

⁽¹⁷⁾ Section 3 of the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme; and Section IX of the Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme.

⁽¹⁸⁾ Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005), Section 14.1 of Ot. prp. No 92 (2004-2005) and the introduction to the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme.

⁽¹⁹⁾ Section 7 of the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme.

⁽²⁰⁾ See further Section 2.3 herein below on 'Eligible costs and aid intensity'.

⁽²¹⁾ See also Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005) where it is stated that the Unpaid R&D Labour Scheme is addressed to one-man enterprises, limited companies and other types of companies.

⁽²²⁾ In this case the cost frame of the project is allocated to the participants in proportion to their share of participation.

The Norwegian authorities have explained that the reason that the Unpaid R&D Labour Scheme includes medium-sized and large companies is to keep it in conformity with the conditions of the Skattefunn Scheme (which is open to all enterprises regardless of size) ⁽²³⁾. However, the Norwegian authorities have also made it clear that, in practice, the Unpaid R&D Labour Scheme is intended to target only entrepreneur firms and one-man enterprises: *'Even if the scheme includes enterprises of all sizes, the very nature of the scheme (support for unpaid labour) implies that the incentive effect will be most significant for entrepreneur-firms and one-man enterprises.'* ⁽²⁴⁾ In the same vein the authorities have stated that the Unpaid R&D Labour Scheme is *'...primarily targeting newly established technology-based companies with no ability to pay salaries to the individuals performing the R&D activity.'* and *'As the Unpaid R&D Labour Scheme shall give support to unpaid labour performed by R&D personnel not receiving salary or other compensation for the labour, the scheme will not be relevant for ordinary medium-sized and large companies.'* ⁽²⁵⁾

On this basis the Norwegian authorities have stated that *'Companies with an annual turnover or an annual balance sheet total corresponding to the ESA definition of medium-sized companies will in practise not receive support for unpaid labour.'* The reason for this is that, according to the Norwegian authorities, *'Larger companies generally use employed and paid R&D personnel to perform the actual R&D activity in a Skattefunn-project.'* and *'The costs of paying these employees will be eligible for tax-refund in the Skattefunn Scheme, and such companies will therefore neither have need nor basis for applying for subsidy from the Unpaid R&D Labour Scheme.'* ⁽²⁶⁾

Finally, the Norwegian authorities point out that the maximum limit for support to an eligible project is the same both in case support is granted exclusively in the form of a tax deduction under the Skattefunn Scheme or by a combination of a tax deduction and a grant under the Unpaid R&D Labour Scheme. There is therefore no incentive for large companies to obtain support from both schemes. By contrast, research and development activities performed by companies which only rely on unpaid labour will not be eligible for support under the Skattefunn Scheme.

2.3. Eligible costs and aid intensity

Eligible costs

Under the Unpaid R&D Labour Scheme, eligible expenditure consists of the unpaid labour costs in an eligible project ⁽²⁷⁾. In terms of identifying the appropriate wage rate(s) for the unpaid labour, the Norwegian authorities have explained that as formal qualifications of an individual are not always reflected in the ability to carry out research and development projects, it was difficult to identify separate wage rates which correspond to relevant education, experience and field of work. It was therefore decided to use one common rate for the calculation of support under the Unpaid R&D Labour Scheme.

The hourly rate is based on 1,6 % of the nominal annual industrial worker salary which for the year of 2005 results in an hourly rate of NOK 550. However, as a mark-up for social and overhead/administrative costs for purposes of unpaid labour costs was considered exaggerated, it was decided to use one common hourly rate of NOK 500 for unpaid labour performed in 2005 ⁽²⁸⁾. The hourly rate of NOK 500 may be subject to adjustment by the Ministry of Trade and Industry on the basis of general wage developments.

As regards a ceiling on the eligible costs, it appears from the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme that the unpaid labour costs eligible for financial support is subject to a fixed ceiling of NOK 2 million annually per undertaking ⁽²⁹⁾.

Finally, as regards control measures, the unpaid labour and the rest of the project costs must be certified by an accountant ⁽³⁰⁾. The Norwegian authorities have explained that as there is no evidence of reported hours in unpaid labour, companies are required to record the date, tasks, number of hours spent and the name of the relevant individual. In projects with more than one individual, the records must be signed both by the individual having carried out the unpaid labour and the individual responsible for the project. The reported number of hours may be reduced if it is deemed to be out of proportion of what may be considered as *'normal'* in comparable projects.

⁽²³⁾ The Norwegian authorities have in this context stated that *This is also why there is no formal discrimination against larger companies in the Unpaid R&D Labour Scheme's definition of beneficiaries.* (emphasis added).

⁽²⁴⁾ Section 8.1 in Part III.6.A of the Standard Notification form.

⁽²⁵⁾ Letter, dated 10 January 2006, from the Norwegian Ministry of Trade and Industry.

⁽²⁶⁾ Letter dated 10 January 2006, from the Norwegian Ministry of Trade and Industry.

⁽²⁷⁾ Section 6 of Part III.6.A of the Standard Notification form.

⁽²⁸⁾ A similar method is applied in the context of the Skattefunn Scheme where the basis for the calculation of support to personnel and indirect costs per hour is 1,6% of the nominal salary. However, under the Skattefunn Scheme the nominal salary also includes social and overhead/administrative costs.

⁽²⁹⁾ Section 3 of the draft Guidelines on Unpaid R&D Labour Scheme. It appears from Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005) that the ceiling is a result of the fact that only up to 50 % of the maximum limit for support to projects (carried out by the undertaking itself) under the Skattefunn scheme (of NOK 4 million) may constitute the value of unpaid labour in the project.

⁽³⁰⁾ Section 4 of the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme.

Aid intensity

The Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme provide that grants awarded under the Unpaid R&D Labour Scheme are subject to the thresholds set out in Section 16-40 of the Norwegian Act on Taxation of wealth and income⁽³¹⁾. The latter provision is the basis for the Skattefunn Scheme and provides that eligible projects may be supported with aid intensities of up to 18 % or alternatively 20 % in the case of small and medium-sized enterprises 'SMEs' (that is, the support may amount to 18 % or 20 % of eligible costs).

The Norwegian authorities first stated that this means that the net aid intensities under the Unpaid R&D Labour Scheme are 18 % and 20 % (for SMEs) which correspond to gross aid intensities of respectively 25 % and 27,8 % (for SMEs)⁽³²⁾. However, the authorities have subsequently explained and confirmed that since the support under the Unpaid R&D Labour Scheme is paid in the form of a grant, 18 % and 20 % (for SMEs) constitute gross aid intensities⁽³³⁾. The grants are exempt from corporate tax, the rate of which is currently 28 %. Finally, the Norwegian authorities have confirmed that in view of the fact that the ceiling for eligible unpaid labour costs is NOK 2 million, and that the aid intensities are 18 % and 20 % (for SMEs), the aid ceilings in absolute figures are NOK 360 000 and NOK 400 000 (for SMEs) on an annual basis⁽³⁴⁾.

The grants awarded under the Unpaid R&D Labour Scheme are considered in conjunction with aid received under the Skattefunn Scheme. In this respect it appears from the proposed and adopted Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme⁽³⁵⁾ that if, in an eligible project, it can be concluded that the total amount of the tax deduction (under the Skattefunn Scheme) and the grant (under the R&D Labour Scheme) exceeds the limits set forth in the Skattefunn scheme, the tax deduction will be diminished. The Norwegian authorities have explained that under the Skattefunn Scheme the total amount of support may not exceed 18 % or 20 % (for SMEs) of eligible costs, and the eligible costs may not be in excess of NOK 4 million. The Norwegian authorities have also clarified that these limits are, however, without prejudice to the fact that the costs of unpaid labour must still be within the abovementioned ceiling of NOK 2 million. Finally the authorities have explained that in case grants under the Unpaid R&D Labour Scheme and public support from sources, other than the Skattefunn Scheme, are the cause of exceeding the limit for total support, a reduction in the support granted under the Unpaid R&D Labour Scheme will be made.

2.4. De minimis

As stated above, the Norwegian authorities consider that the Compensation Scheme does not form part of the notification as it falls under the *de minimis* threshold under the '*de minimis* Regulation'⁽³⁶⁾.

Section 6 of the Royal Decree on the Compensation Scheme provides that the compensation will be calculated on the basis of an hourly rate of NOK 500 and that it must constitute 18 % or 20 % (for SMEs) of the costs for unpaid labour in eligible projects. The total amount of eligible costs may not exceed NOK 4 million in the relevant financial year where research and development is carried out by the undertaking itself or NOK 8 million in case of research and development activities carried out by research institutions⁽³⁷⁾.

The Norwegian authorities have stated that Article 3(1) of the *de minimis* Regulation has been complied with by virtue of a reference to the *de minimis* character of the compensation in Section 8 of the Royal Decree on the Compensation Scheme. The latter provision provides that compensation will be paid out as *de minimis* aid in accordance with the '*de minimis* Regulation'; and that if the total amount of *de minimis* aid to the applicant exceeds Euro 100 000 during a period of three years, the compensation will be reduced. Applicants which cannot receive *de minimis* aid cannot claim to be entitled to receive compensation under the Royal Decree on the Compensation Scheme⁽³⁸⁾.

⁽³¹⁾ Section 3 of the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme.

⁽³²⁾ Section 7 of Part III.6.A of the Standard Notification form.

⁽³³⁾ This should be compared to the situation under the Skattefunn Scheme where the Authority considered in its Decision No 171/02/COL of 25 September 2002 (approving the Skattefunn Scheme) that as the aid is granted in the form of a tax deduction, the 18 % is a net grant which corresponds to a gross aid intensity of 25 % (taking into account a tax rate of 28 %).

⁽³⁴⁾ Section 3 of the Guidelines on the Unpaid R&D Labour Scheme and Section 6 of Part I in the Standard Notification form.

⁽³⁵⁾ Section 14.2.1 of Ot. prp. No 92 (2004-2005) and Section IX of the Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme.

⁽³⁶⁾ Article 2(1) of the *de minimis* Regulation, see reference in footnote 8 above.

⁽³⁷⁾ Section 7 of the Royal Decree on the Compensation Scheme.

⁽³⁸⁾ It appears from the '*Høringsnotat*' that this statement refers to Article 1 of the *de minimis* Regulation which lists sectors and activities excluded from receiving *de minimis* aid.

Applicants requesting compensation must submit an overview of the total amount of all tax deductions received under the Skattefunn Scheme during the years for which compensation is sought as well as a complete overview of all *de minimis* aid received by the applicant as of 1 January 2003⁽³⁹⁾. Applicants must request compensation within six weeks of the publication of the Royal Decree on the Compensation Scheme⁽⁴⁰⁾. The compensation will be paid out in the form of lump sums during 2006.

2.5. Budget and duration

It appears from legislative preparatory works on the fiscal budget that out of a total amount of NOK 70 million, financed by the Ministry of Trade and Industry for 2005, NOK 60 million is the budget for the Unpaid R&D Labour Scheme (of which NOK 5 million is for administration costs) while NOK 10 million is the budget for the Compensation Scheme⁽⁴¹⁾.

The Unpaid R&D Labour Scheme is not limited in time. In this respect the Norwegian authorities have stated that as the objective of the Unpaid R&D Labour Scheme is to stimulate unpaid research and development activities to the same extent as paid research and development activities are stimulated under the Skattefunn Scheme, the time frame for the Unpaid R&D Labour Scheme must be the same as that for the Skattefunn Scheme. In this respect it appears from the Authority's approval of amendments to the Skattefunn Scheme that the Skattefunn Scheme is not limited in time⁽⁴²⁾. However, just as under the Skattefunn Scheme, the continuation of the Unpaid R&D Labour Scheme is dependent on the approval of an annual budget each year⁽⁴³⁾.

II. APPRECIATION

1. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...] The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

By means of a letter dated 5 October 2005, the Norwegian authorities have submitted a notification for purposes of introducing the Unpaid R&D Labour Scheme under which financial support may be granted to unpaid labour in research and development activities.

As regards the entry into force of the Unpaid R&D Labour Scheme, it appears from legislative preparatory works (on the budget) that entry into force of the scheme is dependent on what would be determined in the context of adopting the Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme⁽⁴⁴⁾. The Norwegian authorities therefore consider the Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme as the legal measure determining when the Unpaid R&D Labour Scheme enters into force. It appears from the adopted Tax law on the Unpaid R&D Labour Scheme that the Ministry of Finance decides when the law enters into force. It appears, moreover, from the relevant preparatory legislative works that this provision is based on the prerequisite that the Unpaid R&D Labour Scheme must be notified to, and approved by, the Authority before entering into force⁽⁴⁵⁾. Subject to approval by the Authority the original objective was to have the scheme enter into force during the autumn of 2005⁽⁴⁶⁾.

In these circumstances — where the power of the Ministry of Finance to command the entry into force of the Unpaid R&D Labour Scheme is subject to the condition of obtaining a prior approval by the Authority — the Authority considers that the Norwegian authorities have respected its notification requirement pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

⁽³⁹⁾ Section 9(h) and (i) of the Royal Decree on the Compensation Scheme.

⁽⁴⁰⁾ See Section 3 of the Royal Decree on the Compensation Scheme and the second paragraph in the 'Høringsnotat'.

⁽⁴¹⁾ Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005) and Section 5 in Part I of the Standard Notification form.

⁽⁴²⁾ Decision No 16/03/COL adopted by the Authority on 5 February 2003. The Skattefunn Scheme is currently the subject of an evaluation (to be terminated in 2007) for purposes of determining whether the scheme should be continued in its present form, be altered or terminated.

⁽⁴³⁾ Section 5 in Part I of the Standard Notification form.

⁽⁴⁴⁾ Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005).

⁽⁴⁵⁾ Section 14.3 of Ot. prp. No 92 (2004-2005) which refers to Section 3.9 of St. prp. No 65 (2004-2005).

⁽⁴⁶⁾ See Section 7.2 in Part I of the Standard Notification form.

2. The presence of State aid

2.1. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

To be termed aid, within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement a measure must meet the following four cumulative criteria: The measure must (i) confer on recipients an economic advantage which is not received in the normal course of business; (ii) the advantage must be granted by the State or through State resources and must (iii) be selective by favouring certain undertakings or the production of certain goods; and (iv) distort competition and affect trade between Contracting Parties. In the following it is examined whether the four cumulative criteria are met in the present case.

2.2. Economic advantage

The measure must confer on recipients an economic advantage which is not received in the normal course of business.

Under the Unpaid R&D Labour Scheme the Norwegian authorities will award financial grants to tax payers, including all enterprises. The recipients of such grants therefore receive an economic advantage, i.e., a grant, which they would not have received in their normal course of business.

Moreover, recipients of grants are exempted from paying corporate tax on the grants. The tax exemption relieves recipients from a charge that is normally borne out of their budgets and they therefore receive one further economic advantage in addition to the grant.

2.3. Presence of State resources

The measure must be granted by the State or through State resources.

The grants awarded under the Unpaid R&D Labour Scheme are financed by the Ministry of Trade and Industry and are therefore financed by the State.

Moreover, with respect to the exemption of grants from corporate tax, a tax exemption means that the State foregoes tax revenue and a loss of tax revenue is equivalent to consumption of State resources in the form of fiscal expenditure ⁽⁴⁷⁾.

2.4. Favouring certain undertakings or the production of certain goods

The measure must be selective in that it favours *'certain undertakings or the production of certain goods'*.

In its decision (16/03/COL) of 5 February 2003 in which the Authority assessed a notified amendment to the Skattefunn Scheme for purposes of extending the scheme to be open to all undertakings, irrespective of their size and sector, the Authority considered that the bodies administering and implementing the Skattefunn Scheme (i.e., 'Statens nærings- og distriktsutviklingsfond' and 'Norges forskningsråd'), enjoyed discretionary powers for purposes of assessing the research character of the projects and the incentive effect of the support measure.

In view of the above and the fact that the criteria for determining the eligibility of projects under the Skattefunn Scheme and the Unpaid R&D Labour Scheme are the same and are assessed by the same administering body, i.e., Norges forskningsråd, the Authority takes the view that the latter enjoys discretionary powers also for purposes of implementing the Unpaid R&D Labour Scheme. This means that the Unpaid R&D Labour Scheme is, de facto, selective. In this regard the Authority recalls that the European Court of Justice has held that discretionary powers enjoyed by the public authorities, administering a financial support scheme, means that the scheme is, de facto, selective ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁷⁾ See point 3 of Chapter 17.B.3 of the State Aid Guidelines.

⁽⁴⁸⁾ See Case 241/94 *France v Commission* [1998] ECR I-7907, paragraphs 23 and 24; Case C-295/97 *Industrie Aeronautiche e Meccaniche Rinaldo Piaggio SpA v International Factors Italia SpA (Ifitalia), Dornier Luftfahrt GmbH and Ministero della Difesa* [1999] ECR I-3735, paragraph 39; Case 200/97 *Ecotrade Srl v Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS)* [1998] ECR I-7907, paragraph 40.

In addition hereto, it is recalled that the Norwegian authorities state that the Unpaid R&D Labour Scheme will, in practice, only favour one-man enterprises and entrepreneur firms. To the extent that this means that Norges forskningsråd will also implement the R&D Labour Scheme in this manner (i.e., by turning down applications for support from medium-sized or large companies), the Authority considers that this is a mere confirmation of the fact that Norges forskningsråd enjoys discretionary powers and that the scheme is, de facto, selective (in favour of one-man enterprises and entrepreneur firms). Indeed the statement of the Norwegian authorities that ‘...there is no *formal discrimination against larger companies in the Unpaid R&D Labour Scheme’s definition of beneficiaries.*’ (emphasis added) could be an indication that the scheme is to be implemented in the above-stated manner.

Finally, the assessment set out above is equally valid for the exemption from corporate tax enjoyed by recipients of grants under the Unpaid R&D Labour Scheme.

2.5. *Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties*

The measure must distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

The Unpaid R&D Labour Scheme covers all sectors of the economy established in Norway. In view of the fact that for the year of 2006 exports to the EU will represent about 70 % out of total exports from Norway, whereas imports from the EU will represent approximately 68 % out of total imports to Norway, there is extensive trade between Norway and the EU ⁽⁴⁹⁾.

In such circumstances, the Authority considers that the grant of support and the connected tax exemption in favour of undertakings under the Unpaid R&D Labour Scheme will strengthen the relative position of recipients compared to other undertakings located in other EEA countries and competing in similar sectors or businesses. Furthermore, in case the administering body of the Unpaid R&D Labour Scheme may indeed preclude larger companies from receiving support, the position of one-man enterprises and entrepreneur companies, receiving support under the scheme will be reinforced compared to any larger companies which would be denied support. The Unpaid R&D Labour Scheme is therefore to be regarded as affecting trade and distorting or threatening to distort competition.

2.6. *Conclusion*

In light of the above, the preliminary conclusion of the Authority is that the grant of support, including the tax exemption under the Unpaid R&D Labour Scheme, satisfies the test of Article 61(1) of the EEA Agreement and hence involves State aid.

3. **Compatibility of the aid and *de minimis* aid**

As the preliminary conclusion of the Authority is that the Unpaid R&D Labour Scheme satisfies the test of Article 61(1) of the EEA Agreement and hence involves State aid, it has to be examined whether the Unpaid R&D Labour Scheme may be considered compatible with the functioning of the EEA Agreement under Article 61(2) or (3) of the EEA Agreement.

3.1. *Compatibility with Article 61(2) of the EEA Agreement*

It appears that none of the exceptions under Article 61(2) apply in this case as the Unpaid R&D Labour Scheme is not aimed at the objectives listed in those provisions.

3.2. *Compatibility with Article 61(3) of the EEA Agreement*

A State aid measure is considered compatible with the functioning of the EEA Agreement under Article 61(3)(a) when it is designed to promote the economic development where the standard of living is abnormally low or where there is serious underemployment. However, as no such areas are defined by the Norwegian regional aid map, this provision does not apply ⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁹⁾ The relevant statistics have been issued by ‘Statistisk Sentralbyrå’ and are entitled ‘Samhandelen med land og landområder. Januar. 2005 og 2006.’ (Table 3). The statistics are available at: <http://www.ssb.no/emner/09/05/muh/tab-2006-02-15-03.html>

⁽⁵⁰⁾ The Authority’s Decision No 110/98/COL of 28 April 1998 on the map of assisted areas (Norway).

Moreover, the exception in Article 61(3)(b) of the EEA Agreement does not apply since the State aid granted under the Unpaid R&D Labour Scheme is not intended to promote the execution of an important project of common European interest or to remedy a serious disturbance in the economy of Norway.

However, the exception laid down in Article 61(3)(c) of the EEA Agreement which provides that State aid may be considered compatible with the common market where it facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest, may be applicable.

In the following the Authority considers the compatibility of the Unpaid R&D Labour Scheme with the functioning of the EEA Agreement under Article 61(3)(c) by virtue of Chapter 14 in the State Aid Guidelines on aid for research and development.

Aid for research and development in Chapter 14 of the State Aid Guidelines

(i) Eligible research and development projects and aid intensities

In Chapter 14 of the State Aid Guidelines aid granted to firms for research and development may be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement on the basis of Article 61(3)(c) of the EEA Agreement. Chapter 14 sets out indicative definitions of different types of research and development, such as *'fundamental research'*, *'industrial research'* and *'precompetitive development activity'* and the aid intensities which apply.

It appears from paragraph 2 of Chapter 14.2.1 that by *'precompetitive development activity'* is meant *'the shaping of the results of industrial research into a plan, arrangement or design for new, altered or improved products, processes or services, whether they are intended to be sold or used, including the creation of an initial prototype which could not be used commercially. This may also include the conceptual formulation and design of other products, processes or services and initial demonstration projects or pilot projects, provided that such projects cannot be converted or used for industrial applications or commercial exploitation. It does not include the routine or periodic changes made to products, production lines, manufacturing processes, existing services and other operations in progress, even if such changes may represent improvements.'*

The Authority considers that the description of eligible projects under the Unpaid R&D Labour Scheme, set out above in Section 2.1 of Part I hereof, seems to be in line with the description given of *'pre-competitive development activity'* in paragraph 2 of Chapter 14.2.1 of the State Aid Guidelines.

According to paragraph five of Chapter 14.5.1 of the State Aid Guidelines, the permissible gross aid intensity for pre-competitive development activities is fixed at 25 % of eligible costs. Moreover, according to paragraph one of Chapter 14.5.3 of the State Aid Guidelines, an extra 10 percentage points may be granted where the aid is given to SMEs (as defined in the Annex to the block exemption on aid to SMEs), bringing the aid intensity up to 35 % of eligible costs in the case of pre-competitive activities by SMEs ⁽⁵¹⁾.

Since the support granted under the Unpaid R&D Labour Scheme is paid in the form of a grant, 18 % and 20 % (for SMEs) constitute gross aid intensities. However, the fact that the grant is tax exempt is a further aid element, the value of which corresponds to the current tax rate of 28 %. In the present case the total gross aid intensity corresponds, therefore, to the combined maximum value of the grant and the tax exemption which is 23,04 % and 25,6 % (for SMEs) ⁽⁵²⁾. The Authority therefore considers that the maximum aid intensities of the Unpaid R&D Labour Scheme are currently on an acceptable level by reference to Chapter 14 of the State Aid Guidelines. However, if the corporate tax rate should be increased, the total gross aid intensity may become higher. Therefore, in the absence of any general aid intensity ceilings which ensure that individual aid awards under the Unpaid R&D Labour Scheme do not exceed the aid intensities set out in Chapter 14.5.1 of the State Aid Guidelines, the Authority cannot be reassured that the aid intensities, which may result from the application of the Unpaid R&D Labour Scheme, will be on an acceptable level by reference to Chapter 14 of the State Aid Guidelines also in the future. On this basis the Authority has doubts that the aid intensities resulting from the application of the Unpaid R&D Aid Scheme may be considered as compatible on the basis of Chapter 14 of the State Aid Guidelines.

⁽⁵¹⁾ Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33), as amended by Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22). Both Regulations have been incorporated into Section 1(f) in Annex XV to the EEA Agreement by Joint Committee Decision No 88/2002 (OJ L 266, 3.10.2002, p. 56 and EEA Suppl. No 49, 3.10.2002, p. 42) and Joint Committee Decision No 131/2004 (OJ L 64, 10.3.2005, p. 67 and EEA Supplement No 12, 10.3.2005, p. 49).

⁽⁵²⁾ 18 % and 5,04 % (corresponding to 28 % of 18 %) is in total 23,04 %. For SMEs 20 % and 5,6 % (corresponding to 28 % of 20 %) is in total 25,6 %.

(ii) Eligible costs and incentive effect

Section 14.6 of the State Aid Guidelines sets out a list of costs which are to be regarded as eligible for purposes of calculating the aid intensity set out in Chapter 14. One of such cost items is personnel costs which cover the costs of researchers, technicians and other supporting staff employed solely for the research activity.

While section 14.6 of the State Aid Guidelines does not elaborate on whether personnel costs may cover costs of unpaid labour, the Authority considers that when the word 'costs' has been used without any further explanation it means that the intention was only to cover the situation where costs have actually been incurred and paid. Moreover, for purposes of interpreting Chapter 14 of the State Aid Guidelines, which are based on the research and development guidelines established by the European Commission, ⁽⁵³⁾ the Authority considers it relevant that under the Community Research Framework Programmes, financial support from the Community for unpaid labour costs cannot be obtained ⁽⁵⁴⁾. In this context the European Commission has adopted the view that if the value of the labour costs cannot be identified and registered in the books of the company it cannot be charged to the Framework Programme either ⁽⁵⁵⁾.

As regards the incentive effect, it appears from section 14.7 of the State Aid Guidelines that aid for research and development should serve as an incentive for firms to undertake research and development activities in addition to their normal day-to-day operations or it may encourage firms not carrying out research and development to undertake such activities. Where the incentive effect is not evident the Authority may consider such aid less favourably than it usually does.

In the present case the Authority considers that it is doubtful whether the aid awarded under the Unpaid R&D Labour Scheme may be considered as an evident incentive to carry out research and development activities in line with section 14.7 of the State Aid Guidelines. In this respect the Authority takes the preliminary view that unpaid research and development activities would be carried out in any event, i.e., even without the aid, since the individuals carrying out unpaid labour were apparently prepared to undertake the relevant work without pay in any event. In other words, the Authority considers that the aid appears not to be necessary in order to achieve the aim of having the relevant research and development activities carried out.

Moreover, to the extent that the Unpaid R&D Labour Scheme would also apply to larger companies, it is clear that such companies could (over time) (re-)organise their research and development activities into basing themselves on using unpaid labour instead of paid labour due to knowledge of the fact that support for unpaid labour may be obtained. In such circumstances it is certain that the support under the Unpaid R&D Labour Scheme is not the incentive for undertaking the relevant research and development activity. In this context the Authority considers that the fact that the company may — for the same project — obtain a tax deduction under the Skattefunn Scheme (by using paid labour) is irrelevant because the reason for using unpaid labour in these cases would precisely be that it is financially more attractive to obtain support for paying the labour than a tax deduction in respect of already paid labour.

On this basis the Authority takes the preliminary view that it is doubtful whether the unpaid labour costs qualify as eligible costs and whether there is any incentive effect under the Unpaid R&D Labour Scheme. In light of the comments set out above, the Norwegian authorities are invited to submit reasons as to why it may be considered that the Unpaid R&D Labour Scheme does create an incentive to carry out research and development activities and on what basis unpaid labour costs should qualify as eligible costs.

3.3. Conclusions

In view of the fact that the Unpaid R&D Labour Scheme appears not to qualify for any of the exceptions provided for in the EEA Agreement, the Authority doubts that the Unpaid R&D Labour Scheme may be considered compatible with the functioning of the EEA Agreement.

⁽⁵³⁾ Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5) as amended.

⁽⁵⁴⁾ The EU's research Framework Programme is the EU's main instrument for research funding in Europe. In Part B.II.22.3 of Annex II to the general model contract used for purposes of granting support under Framework Programme 6, it appears that 'Physical persons may not charge any labour cost in relation to their personal involvement in the project.' and in Part B.II.19.1(a) it appears that eligible costs 'must be actual, economic and necessary for the implementation for the project.'

⁽⁵⁵⁾ E.g., the Framework Programme 6.

3.4. *De minimis aid: The Compensation Scheme*

The grant of State aid may qualify as *de minimis* under the '*de minimis* Regulation' where the total aid granted to any one enterprise does not exceed Euro 100 000 over any three-year period with the consequence that there is no obligation to notify ⁽⁵⁶⁾. It appears from Article 3(1) of the *de minimis* Regulation that the national authorities can only grant *de minimis* aid after first having verified that the total amount of *de minimis* aid received by the company is not raised beyond the ceiling by virtue of other *de minimis* aid having been received during the previous three years. One way of verifying the *de minimis* threshold is by obtaining full information from the recipient on this matter.

In the present case compensation under the Compensation Scheme will be paid out as *de minimis* aid and if the total amount of *de minimis* aid to an applicant exceeds Euro 100 000 during a period of three years, the compensation will be reduced. Moreover, the Norwegian authorities will obtain from the applicants, via their applications requesting compensation, an overview of the total amount of all tax deductions received by the applicant under the Skattefunn Scheme during the years for which compensation is sought, as well as a complete overview of all *de minimis* aid the applicant has received as of 1 January 2003.

On the basis of the above and on the assumption that the Norwegian authorities will not grant *de minimis* aid under the Compensation Scheme where it is clear that the *de minimis* threshold has been or will, as a result of the new grant, be exceeded, the Authority considers that the Compensation Scheme is in compliance with the *de minimis* Regulation, including the requirement of verifying that the potential recipient has not received other *de minimis* aid in excess of the relevant ceiling.

On the basis of the information available, the Authority therefore takes the preliminary view that the aid granted to undertakings under the Compensation Scheme will qualify as *de minimis* aid.

III. CONCLUSION

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority cannot exclude that the Unpaid R&D Labour Scheme constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts that the Unpaid R&D Labour Scheme can be regarded as complying with Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, in combination with the requirements laid down in Chapter 14 of the Authority's State Aid Guidelines. Consequently, the Authority has doubts that the Unpaid R&D Labour Scheme is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the Unpaid R&D Labour Scheme is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit its comments and to provide all such information which may help to assess the Unpaid R&D Labour Scheme, within one month of the date of receipt of this decision.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway with regard to the 'Unpaid R&D Labour Scheme'.
2. The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this decision and to provide all such information which may help to assess the Unpaid R&D Labour Scheme.

⁽⁵⁶⁾ Article 2 of the *de minimis* Regulation, see reference in footnote 8.

3. Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by means of publication of this decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.
4. This decision is authentic in the English language.
5. This decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Done at Brussels, 8 March 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. GRYDELAND
President

Kurt JAEGER
College Member

Kehotus huomautusten esittämiseen valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti Norjan tutkimusneuvoston myöntämästä valtiontuesta, joka koskee Turborouter-tietokoneohjelmistoa

(2006/C 258/13)

EFTAn valvontaviranomainen aloitti valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen (valvonta- ja tuomioistuinsopimus) pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn 8. maaliskuuta 2006 tehdyllä päätöksellä 60/06/KOL. Jäljennös päätöksestä on toimitettu tiedoksi Norjan viranomaisille.

EFTAn valvontaviranomainen kehottaa EFTA-valtioita, EU:n jäsenvaltioita ja asianomaisia lähettämään kyseistä toimenpidettä koskevat huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta seuraavaan osoitteeseen:

EFTAn valvontaviranomainen
Kirjaamo
35, Rue Belliard
B-1040 Bryssel
Faksi: (32-2) 286 18 00

Huomautukset toimitetaan Norjan viranomaisille. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Valvontaviranomainen vastaanotti 5. maaliskuuta 2002 päivätyssä kirjeessä (viite 02-1733-A) kantelun, jossa Norjan väitettiin myöntäneen Norjan tutkimusneuvoston kautta valtiontukea lukuisille Turborouter-tietokoneohjelmiston kehityshankkeille.

Valvontaviranomainen teki kantelua koskevien hankkeiden osalta 8. maaliskuuta 2006 päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta käytyään laajaa kirjeenvaihtoa Norjan viranomaisten ja kantelun tekijän kanssa.

Norjan tutkimusneuvosto oli myöntänyt teollisuuden T&K -tukiohjelman puitteissa tukea neljälle Turborouter-tietokoneohjelmiston kehityshankkeelle. Arvioituaan kyseistä ohjelmaa ja muita olemassa olevia tukiohjelmiä valvontaviranomainen teki joulukuussa 1994 päätöksen 217/94/KOL, jossa Norjalle ehdotettiin aiheellisia toimenpiteitä. Norjan viranomaiset hyväksyivät nämä toimenpiteet. Tukiohjelman puitteissa tapahtuvan tukien myöntämisessä oli noudatettava T&K -tukia koskevia valtiontukien suuntaviivoja, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt vuonna 1994.

Saatujen tietojen perusteella valvontaviranomainen pitää epäselvänä, onko tutkimushankkeiden valtiontuki myönnetty T&K -tukien suuntaviivojen mukaisesti. Kyseenalaista on se, onko hankkeet luokiteltu asianmukaisesti. Tämä koskee erityisesti kolmea kilpailua edeltävää tutkimushanketta, jotka saattavat liittyä liian läheisesti markkinoihin ollakseen tukikelpoisia.

Valvontaviranomaiselle ei myöskään ole selvää, miten hanke on rahoitettu. On epäselvää, ovatko hankkeissa mukana olleet yritykset todella osallistuneet hankkeiden tutkimuskuluihin vai onko säännöllisiä toimintakuluja pidetty osana tutkimushankkeita. Jos näin on, tuki-intensiteetit on tarkistettava.

Tässä yhteydessä valvontaviranomaiselle ei ole selvää, ovatko tuensaajat käyttäneet väärin Norjan tutkimusneuvoston myöntämää tukea.

Jos teollisuuden T&K -tukiohjelma ei kata kyseisille hankkeille myönnettyä tukea, jokainen hanke on arvioitava erikseen tuen myöntöhetkellä voimassa olevien T&K -tukien suuntaviivojen mukaisesti tai suoraan ETA-sopimuksen määräysten perusteella.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 60/06/COL****of 8 March 2006****on R&D aid granted by the Research Council of Norway in connection
with the development of the software programme Turborouter****(NORWAY)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) and (3) in Part I and Articles 1, 4, 6, 10, 13, 14, 16 and 20 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular Chapter 14 thereof, 'Aid for Research and Development',

Having regard to the Authority's Decision of 14 July 2004 on the implementing provisions referred to under Article 27 in Part II of Protocol 3 ⁽⁶⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 217/94/COL of 1 December 1994 to propose appropriate measures to Norway on, amongst others, the aid scheme Industrial R&D Programmes,

Having regard to Norway's acceptance of the proposed appropriate measures by letter dated 19 December 1994,

Whereas:

I. FACTS**1. Procedure**

By letter dated 5 March 2002 (Doc. No 02-1733-A), the Authority received a complaint alleging that state aid had been granted by Norway through the Research Council of Norway (hereinafter: 'the RCN') to various research projects in connection with the development of the software programme Turborouter.

The Authority requested information from the Norwegian authorities by letter dated 26 April 2002 (Doc. No 02-2605-D). The Ministry of Trade and Industry replied by letter dated 3 June 2002 (Doc. No 02-4177-A), which included RCN's comments on the so-called Turborouter project.

In October 2002, a meeting between representatives from the Authority and the Norwegian authorities took place in Oslo in order to clarify some technical aspects.

On 28 February 2003, the Authority requested further clarification and documentation on certain aspects raised during the above-mentioned meeting (Doc. No 03-1159-D). The required information was supplied by the Norwegian authorities by letter dated 11 April 2003 (Doc. No 03-2338 A) and completed by letter of 20 June 2003 (Doc. No 03-4083-A).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'the Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as 'the EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Hereinafter referred to as 'Protocol 3'.

⁽⁵⁾ Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid, Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, adopted and issued by the EFTA Surveillance Authority on 19 January 1994, published in OJ 1994 L 231, EEA Supplements 3.9.94 No 32, last amended on 14 December 2005, hereinafter referred to as 'the Guidelines'.

⁽⁶⁾ Not yet published in the OJ or the EEA Supplement. Available at: <http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/legaltexts/ms2decision.DOC>. This Decision has been last amended by the Authority's Decision No 329/05/COL of 20.12.2005.

Representatives of the Authority and the Norwegian authorities discussed the case at a meeting in the framework of the package meeting which took place in Oslo on 23 September 2004. Some of the issues raised during this meeting were later addressed by the Authority in a letter dated 11 November 2004 (Event No 294194). The Norwegian authorities answered by letter of 31 January 2005 (Event No 307137).

The Authority lastly requested information in a letter dated 7 July 2005 (Event No 323594). The Authority furthermore stated that should the response from the Norwegian authorities not dispel the remaining doubts of the Authority, the formal investigation procedure would have to be opened with respect to the granting of R&D aid in connection with the development of the software programme Turborouter.

The Norwegian authorities replied in a letter dated 22 August 2005 (Event No 331615).

The complainant contacted the Authority on various occasions during the preliminary investigation and submitted additional information.

2. The complaint

In March 2002, the Authority received a complaint alleging that the RCN had granted R&D aid to *'projects in the maritime sector that violate the EEA rules. The projects that have received state aid are commercial software programs that are marketed and sold in the international markets. We refer specifically to the software program called TURBOROUTER'*.

According to the complainant, the Turborouter programme is distorting the competition with other European or international companies which develop software programmes for the maritime industry. The complainant, who has software products in the same sector, has stated to have invested important sums of money in developing mathematical algorithms, which seem to be similar to the ones used in Turborouter.

The complaint concerns not only the projects that led to the development of a commercial software programme called Turborouter but also its development in several sub-projects. Although the complainant identified Project 136171 Algopt and Project 144214 Optimisation routines, it explicitly stated that the complaint is not limited to these projects but concerns *'all of these projects that have been targeting the development of a commercial software program called Turborouter'*.

The complainant mainly argued that (1) the projects that received aid were too close to the market to be eligible for R&D aid and had been marketed for sale to third companies in Norway and abroad; (2) the research results had not been disseminated but the research institute Marintek, which developed the software programme Turborouter, had received the property rights to sell the programme; (3) the maximum aid intensities had not been respected due to the fact that the own capital contribution from the concerned companies was in reality lower than stated in the application form. The complainant brought forward the following arguments to support the complaint:

- 1) *'The RCN has given aid to projects which are very close to the market. Turborouter has for more than two years been actively marketed for sale both domestically in Norway and abroad. This marketing has been done partly by the research institute Marintek and partly by Shipnet, a privately owned commercial vendor of software systems for the maritime industry with which, according to the information submitted by the complainant, Marintek has an agreement. The Turborouter projects cannot be classified into "fundamental research" nor "industrial research" according to the definitions laid down by the EEA. In view of the complainant, the projects are even far beyond pre-competitive development activity. "Turborouter projects are aimed at developing software programs that are developed in close co-operation with a limited number of users, and in parallel is actively marketed towards any maritime company in need of such program".'*
- 2) *'As the Turborouter projects have received public aid and where in the R&D programs it has been stated that reports will be made available for any party interested, it is a breach of the regulations to give Marintek the proprietary rights to sell and market the program. In view of the complainant this confirms the argument that Turborouter is a commercial product far beyond any R&D stage.'*
- 3) *'In calculating the aid intensities, the RCN has used the pro forma funding assumed in the R&D application to be given by the aid receiving firm.'* The complainant claimed neither to have seen any documentation that the firms actually contributed with their own resources to the alleged funds, nor any audited reports where such contribution is proven. *'For many projects in the maritime sectors the aid receivers are supposed to chip in their own contribution, but quite often there is in actual fact very little man time hours or any other costs that the receivers chip in.'*

3. The four projects related to the software programme Turborouter supported with RCN funds

a) Description of the projects

- 1) Project 40049 — Strategic activities within maritime transport and logistics (The first version of the software programme Turborouter)

Together with the Centre for International Economy and Shipping (SIØS), which is an integral part of the Norwegian School of Economics and Business Administration, Marintek applied to the RCN for support for the project 'Strategic activities within maritime transport and logistics' under the 'Strategic Institute Programme' (SIP) in 1995. SIP was a programme for long term research, characterised by a large proportion of fundamental research, but strategic in its orientation to serve future needs of industry. Under SIP, research projects could receive public financing up to 100 %.

According to the information provided by the Norwegian authorities, due to limited funds available under this programme, the RCN re-classified the project as a 'three-year strategic competence development project' under the sub-programme 'Short Sea Shipping' (1995-1998) within the Industrial R&D Programme. The whole project was re-classified as industrial research although some activities constituted fundamental research.

Project 40049 'Strategic activities within maritime transport and logistics' was broad in concept and covered several sub-projects. The first version of the pilot software Turborouter was developed in the first year of research of one of the sub-projects called 'Methods and analytical tools for design and operation of integrated transport and logistics chains'.

Nowadays, Turborouter is a tool (?) for optimising vessel fleet scheduling, *i.e.* to decide which vessels to assign different cargoes to. The design philosophy has been to combine the knowledge and experience of the planners with the calculating capabilities of the computer. Optimisation software implemented on a computer can calculate millions of alternatives in only a few seconds but tend to have restricted ability to handle all practical constraints that occur in real life. Turborouter is based on electronic sea charts where scheduling information can be displayed. Other key elements of Turborouter include a database for vessels, ports, cargoes, etc; automatic calculation of port-to-port distances; vessel position reports and automatic update of estimated time of arrival; sophisticated optimisation routines for fleet scheduling; schedule visualisation or schedule calculator for manual planning.

According to the information provided by the Norwegian authorities, out of the total NOK 10,5 million budget for Project 40049, the RCN contributed NOK 4,6 million, the Norwegian Ship-owners' Association (NSA) NOK 1,4 million and Marintek NOK 4,5 million.

The table below recapitulates the costs of the project and its financing of the project in NOK ⁽⁸⁾:

Costs		Financing	
Personal and indirect costs	8 700 000	Own financing	4 500 000
Purchase of R&D	600 000	RCN	6 000 000
Equipment	450 000	Total	10 500 000
Other operating costs	750 000		
Total	10 500 000		

According to the information provided by the Norwegian authorities, the project costs for the sub-project 'Methods and analytical tools for design and operation of integrated transport and logistics chains' amounted to NOK 5,1 million. The state support for it amounted to NOK 2,24 million.

(7) The following information has been obtained from the brochure TurboRouter Vessel schedule optimizing software, available at the website of Marintek: <http://www.marintek.no>

(8) These figures have been obtained from the form submitted to the RCN for the application for a grant.

Further development of the software programme Turborouter

According to the information provided by the Norwegian authorities, the RCN selected several projects related to the development of the software package Turborouter for R&D support. According to the RCN, even though they had elements of industrial research, these projects were classified as 'pre-competitive development activity'. The RCN considered that the results from each of these projects were company specific prototype demonstrators which would need considerable further in-house development to become day-to-day tools in the companies' operations.

2) Project 138811 — AlgOpt

The aim of this project ⁽⁹⁾ was to develop and carry out practical tests of algorithms to calculate the optimal utilisation of a fleet of ships, given the obligations to load cargoes for several customers, the requirements as to when cargoes must be loaded and discharged in the destination port, the possibility of carrying joint cargoes of a limited number of bulk goods on each voyage as well as limitations that mean that not all the vessels involved are suitable for serving all customers or all ports.

The overarching objective of AlgOpt was that the algorithms should be integrated into a software concept that would offer users full control and the possibility of overriding the suggestions made by the algorithms. The software should help decision-makers to combine their own experience with the ability of the numerical processes to test a number of possibilities rapidly and in a manner that offers the best possible basis for making decisions.

The principal activities of the Project AlgOpt were the definition of user dialogues and criteria for good capacity utilisation; the development of algorithms for working out optimal voyage combinations; the testing of algorithms and the follow-up and documentation of benefits.

According to the information submitted by the Norwegian authorities, the Project AlgOpt was only a pre-study defining the user requirements and investigation of the feasibility of using Turborouter for the contract partner, the company Beltship Management AS. Total costs amounted to NOK 925 000. The project was classified as pre-competitive research. The financing was split between the RCN (NOK 300 000) and private funds from participating companies (NOK 625 000). The table below recapitulates the costs of the project as well as its financing ⁽¹⁰⁾:

Costs		Financing	
Personal and indirect costs	545 000	Own financing	625 000
Purchase of R&D	380 000	RCN	300 000
Other operating costs		Total	925 000
Total	925 000		

3) Project 144265 — Shiplog II

The Shiplog project mainly dealt with transport at sea. This project ⁽¹¹⁾ should use the results of a previous project called Shiplog (which did not involve the use of Turborouter) to focus on the requirements for door-to-door delivery of goods, when transport at sea is a key element. The objectives of the project were:

- to support interaction between parties involved in door-to-door transport. This objective was shared by the EU proposal 'D2D', which aimed at demonstrating an integrated management and communication system for door-to-door intermodal freight transport operation,
- to demonstrate the communication of information between software systems by using XML ⁽¹²⁾ messages,
- to demonstrate how TurboRouter could be integrated in a door-to-door transport service.

The project should utilise the results obtained in other projects such as Intermodal Portal, Themis, D2D, INTRA, INFRATRANS, TRANSDATA or INFOLOG.

⁽⁹⁾ Information obtained from Marintek's website: <http://www.marintek.no>

⁽¹⁰⁾ These figures have been obtained from the form submitted to the RCN for the application for a grant.

⁽¹¹⁾ Information obtained from Marintek's website.

⁽¹²⁾ XML (Extensible Mark-up Language) is a flexible way to create common information formats and share both the format and the data on the World Wide Web, intranets, and elsewhere. XML is a formal recommendation from the World Wide Web Consortium (W3C) similar to the language of today's Web pages, the Hypertext Mark-up Language (HTML).

The activities of the project included:

1. Methodology for modelling business processes which concerned the evaluation of business processes required in door-to-door transport.
2. The use of XML messages in system communication, which should specify the requirements for system communication and will implement XML messages supporting the exchange of information.
3. Development of demonstrator of door-to-door transport, which should implement an Internet application demonstrating a door-to-door transport operation.
4. Integrating Transport Chain Management System (TCMS) and TurboRouter, which should specify the interface and demonstrate the exchange of information between TurboRouter and the TCMS demonstrator.

According to the information provided by the Norwegian authorities, this project failed to achieve its objective because TCMS and TurboRouter could not be satisfactorily integrated.

The RCN classified this project as pre-competitive development and awarded it state aid for an amount of NOK 2,15 million out of the NOK 6,2 million of the total project costs. The project received funds from the NSA for an amount of NOK 750 000 which were channelled through the RCN. The remainder was financed by the contract partner of this project, the company United European Car Carriers AS (UECC), and other participating companies. The table below recapitulates both the costs and the financing of the project ⁽¹³⁾:

Costs		Financing	
Personal and indirect costs	800 000	Own financing	800 000
Purchase of R&D	2 150 000	Other private means	3 250 000
Equipment	100 000	RCN	2 150 000
Other operating costs	3 150 000	Total	6 200 000
Total	6 200 000		

4) Project 144214 — Library of optimisation routines for scheduling in shipping

The pre-competitive research project 'Library of optimisation routines for scheduling in shipping' aimed at developing algorithms for advanced optimisation and scheduling of very complex shipping operations. The Norwegian authorities have explained that the library of algorithms is very trade and company specific and must thus be company-owned and not part of the standard TurboRouter 'tool kit'. Nevertheless, it may give rise to development of additional TurboRouter functionalities demanded by the applications development.

The overall project costs amounted to NOK 7 million, of which NOK 1,5 million were covered by the RCN, NOK 805 000 by the NSA and the remaining amount of NOK 4,7 million by private funds. The company Beltship Management AS was the contract partner of this project.

The table below recapitulates the costs and the financing of the project ⁽¹⁴⁾:

Costs		Financing	
Personal and indirect costs	4 100 000	Own financing	1 950 000
Purchase of R&D	2 900 000	Other private means	2 750 000
Equipment		RCN	2 300 000
Other operating costs		Total	7 000 000
Total	7 000 000		

⁽¹³⁾ These figures have been obtained from the form submitted to the RCN for the application for a grant.

⁽¹⁴⁾ These figures have been obtained from the form submitted to the RCN for the application for a grant.

b) *The beneficiaries*

The projects addressed in the current Decision have been developed in cooperation between the research institute Marintek and several private companies. Two of the private companies were the contract partners of the concerned projects and are therefore addressed in the following. In this context the other companies involved in the said projects could also be considered as potential beneficiaries for the purposes of this Decision.

1) Marintek

Marintek is a research institution, 56 % owned by the SINTEF group, a private research foundation, 26 % by the Norwegian Shipowners' Association, 9 % by Det Norske Veritas, an independent foundation, and the rest by several shareholders in the maritime community.

Marintek delivers marine technology research and development services. Together with the Department of Marine Technology at the Norwegian University of Science and Technology (NTNU), it constitutes the Marine Technology Centre in Trondheim. The Norwegian Marine Technology Research Institute does research, development and technical consulting in the maritime sector for industry and the public sector. The Institute develops and verifies technological solutions for the shipping and maritime equipment industries and for offshore petroleum production. Marintek's business areas include shipping, shipbuilding, offshore marine industry and marine industry ⁽¹⁵⁾.

According to the information provided by the Norwegian authorities, Marintek has developed several software packages. Most of them are only for 'internal use' but others are made available as commercial products through marketing alliances.

2) United European Car Carriers (UECC)

UECC ⁽¹⁶⁾ is a provider of logistics and sea transportation services for the vehicle manufacturing industry in Europe with an extensive route network to transport all sorts of rolling cargo to most destinations in Europe.

According to current figures, UECC is a short sea operator which transports approximately 1,8 million new vehicles a year on behalf of the global automotive industry. As a major logistics provider, UECC is able to offer total management solutions, which encompass the full transport chain, from the manufacturing plant through to the final retail destination. In addition to a fleet of over 20 specially-designed vessels, UECC also operate the own vehicle handling centres and provide full tracking information at unit level using the latest IT-systems.

UECC is owned in equal shares by Nippon Yusen Kabushiki Kaisha (NYK) of Tokyo, one of the world's largest shipping companies, and by Wallenius Lines of Stockholm, a Swedish shipping enterprise.

3) Beltship Management AS

Beltship Management is a company which operates a highly specialised fleet of so-called self-unloading bulk carriers. Beltship Management was established in 1997 as a 50/50 partnership between Jebsens Shipping Company and Heidelberger Zement Group of Germany. The company is located in Bergen, Norway. Beltships has 9 vessels at their disposal, mainly with independently operated belt self-unloaders. Most of the vessels operate in the North Sea basin and in the Mediterranean. Beltship Management has been involved in the development of TurboRouter since 1999, and has used the tool for optimizing fleet scheduling in the North Sea basin since then ⁽¹⁷⁾.

4. Description of the relationship between the four grants of aid and the Norwegian aid scheme for industrial R&D programmes

According to the information provided by the Norwegian authorities, the four grants of aid covered by the present Decision received aid within the framework of the aid scheme 'Industrial R&D Programmes' (*brukerstyrte forskningsprogrammer*).

⁽¹⁵⁾ Information issued from Marintek's website: http://www.sintef.no/Content/page2___690.aspx.

⁽¹⁶⁾ Information issued from UECC's website: www.uecc.com.

⁽¹⁷⁾ Information issued from 'TurboRouter, Vessel schedule optimizing software', a publication from Marintek.

a) *The aid scheme Industrial R&D Programmes*

Prior to the entry into force of the EEA Agreement, the Norwegian authorities established an aid scheme called 'Industrial R&D Programmes' (*brukerstyrte forskningsprogrammer*) which was administered by the RCN. According to the information provided by the Norwegian authorities, this scheme covered awards of aid in the form of direct grants to research programmes of 3-5 years duration, either thematic or sector-oriented, implemented through a variable number of projects.

In December 1994, the Authority adopted a Decision on several aid schemes for research and development existing in Norway prior to the entry into force of the EEA Agreement, amongst others, the aid scheme Industrial R&D Programme (*brukerstyrte forskningsprogrammer*, case no 93-183). In this Decision, the Authority proposed appropriate measures to bring the scheme in line with the state aid rules of the EEA Agreement ⁽¹⁸⁾. In this Decision, the Authority noted that:

'Clear guidelines or specific provisions of a binding nature have not been developed for the scheme. Awards of aid are granted at the discretion of the responsible authorities within the framework of the Research Council's society rules.'

In order to bring the scheme in line with the state aid rules, the Authority proposed to Norway, in particular, the introduction of detailed provisions which would ensure that awards of aid were granted in accordance with the principles laid down in Chapter 14 of the State Aid Guidelines.

The Decision reads as follows:

'1(i) The Norwegian authorities shall introduce detailed provisions for the schemes listed in Annex I to this decision which ensure that awards of aid are granted in accordance with the principles laid down in Chapter 14 of the State Aid Guidelines. This means that the provisions must

- distinguish between the different types of R&D activities by providing definitions for basic industrial research as well as for applied research and development in line with the provisions of paragraph 14.1(2) of the State Aid Guidelines,*
- define the aid intensities in such a way that as a general rule aid for basic industrial research does not exceed 50 % and that aid for applied research and development does not exceed 25 % of the eligible costs. These intensities can, if so desired, be adjusted according to the principles laid down in the State Aid Guidelines and*
- define the eligibility costs for the purpose of calculating the aid intensity in compliance with the definitions in paragraph 14.5(1) of the State Aid Guidelines.'*

Norway accepted the appropriate measures proposed by the Authority by letter dated 19 December 1994. The acceptance of appropriate measures implied that the award of aid under the Industrial R&D Programme would be done in accordance with the provisions of the Authority's R&D Guidelines as they were drafted in 1994. Following the wording of the Authority's Decision No 217/94/COL, this is in particular the case when it concerns the definition of the different types of R&D activities, the aid intensities and the eligible costs.

In the framework of the current preliminary investigation, the Norwegian authorities have stated that, as a follow-up of the acceptance of the appropriate measures, the RCN developed provisions to ensure that aid was awarded in compliance with Chapter 14 of the State Aid Guidelines on R&D aid. This set of rules is called DOKSY, '*Aid intensities in accordance with EEA rules*'. According to the information provided by the Norwegian authorities, Doksy is a set of provisions adopted by the RCN which correspond mainly to the R&D Guidelines of the Authority. It serves as the basis guidelines for the granting of R&D aid by the RCN.

It is regrettable that the Norwegian authorities did not provide the amended version of the scheme Industrial R&D Programmes to the Authority for its review ⁽¹⁹⁾. Notwithstanding this, it is the understanding of the Authority that the Norwegian authorities amended the set of rules called Doksy in accordance with the amendments of Chapter 14 of the Authority's State Aid Guidelines.

⁽¹⁸⁾ Decision of the EFTA Surveillance Authority No 217/94/COL of 1.12.1994. The schemes covered by this decision were: Industrial R&D Contracts (case 93-147) and Public R&D Contracts (case 93-182) granted by the SND and Industrial R&D Projects (case 93-181) and Industrial R&D Programs (case 93-183) granted by the RCN.

⁽¹⁹⁾ According to the Decision, 'The Norwegian authorities must inform the EFTA Surveillance Authority on the adoption of such provisions [the appropriate measures], insofar as these involve state aid, before they are put into effect'.

b) *The Research Council of Norway*

The aid granted to the undertakings for the four projects was granted by the RCN, which is the responsible body in charge of the aid scheme Industrial R&D Programmes.

According to its own statement ⁽²⁰⁾, the RCN is a national strategic body and funding agency for research and innovation activities. The RCN covers all fields of research and innovation and works together with research institutions as well as the private and public sectors to reach the national financial goals and quality targets set in this area.

The RCN plays a vital role in developing and implementing the country's national research strategy. It acts as:

- a government adviser, identifying present and future needs for knowledge and research, and recommending national priorities;
- a funding agency for research programmes and independent projects, strategic programmes at research institutions, and Norwegian participation in international research activities. The RCN has an annual budget of some NOK 4,5 billion and utilises specifically-targeted funding schemes to help translate national research policy goals into action;
- a co-ordinator, initiating networks and promoting co-operation between research institutions, ministries, business and industry, public agencies and enterprises, other sources of funding, and users of research.

II. APPRECIATION

1. Introduction: the applicable legal framework

According to the information submitted by the Norwegian authorities, the four projects which are assessed in this Decision were granted R&D aid in the framework of the Industrial R&D Programme (*brukerstyrte forskningsprogrammer*, case no 93-183). As mentioned above, the Industrial R&D Programme was already in place before 1994. Following the entry into force of the EEA Agreement in Norway, the Authority assessed the Industrial R&D Programme together with other existing aid schemes and adopted Decision No 217/94/COL in December 1994. In this Decision, the Authority proposed appropriate measures with respect to the Industrial R&D Programme to mainly require that awards of aid would be granted in accordance with the principles laid down in Chapter 14 of the State Aid Guidelines.

The Norwegian authorities accepted the proposed appropriate measures. Thus, thereafter, any grant of aid under the Industrial R&D Programme had to be done in accordance with the R&D rules applicable when the Authority adopted Decision No 217/94/COL.

The R&D rules applicable when the Authority adopted Decision No 217/94/COL were Chapter 14 of the State Aid Guidelines as adopted in 1994 (hereinafter referred to as the R&D Guidelines of 1994 ⁽²¹⁾).

Hence, by definition, any aid granted under the scheme Industrial R&D Programmes which does not comply with the provisions of the version of the R&D Guidelines applicable in 1994, when the Authority proposed the appropriate measures which Norway accepted, falls outside the scope of application of the scheme. Accordingly, such a measure would constitute new individual aid and would as such need to be notified to the Authority individually.

In this context it is important to note that the present decision only concerns the application of the scheme Industrial R&D Programmes to the four concrete projects identified as relating to the development of the software programme Turborouter on which a complaint was lodged in 2002.

Should the granting of aid to the four questioned projects not be covered by the scheme Industrial R&D Programmes as explained above, each of the projects would need to be assessed individually. In this assessment, the Authority would have to determine whether state aid was granted in each of the projects and whether this aid could have been considered compatible aid on the basis of the provisions of the R&D Guidelines applicable at the time where the grants were given or directly on the basis of the rules of the EEA Agreement.

⁽²⁰⁾ Information taken from the website of the RCN at <http://www.forskningsradet.no/english/>

⁽²¹⁾ In January 1994, the Authority had taken Decision No 4/94/COL on the adoption and issuing of the Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid (Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3). Chapter 14 thereof deals with Aid for research and development, which mainly corresponded to the Community framework for state aid for research and development. This Decision was published on the Official Journal L 231 of 3.9.1994, pages 1 to 84.

As far as Project 40049 'Strategic activities within maritime transport and logistics', which led to the development of the first software programme Turborouter, is concerned, the aid was granted by a decision of the RCN of December 1995. The applicable rules governing the granting of R&D aid were Chapter 14 of the Authority's State Aid Guidelines as originally adopted in Decision No 4/94/COL. In other words, the provisions of the scheme Industrial R&D Programmes as amended following the appropriate measures of the Authority should correspond to the provisions of the generally applicable R&D Guidelines in 1995, when aid was granted to Project 40049. Thus, should the granting of aid to this project not have been done in compliance with these rules, the aid will have to be considered incompatible aid, unless its compatibility can be established on the basis of the state aid provisions in Article 61(3) (a), (b) or (c) of the EEA Agreement directly.

As far as the other three projects assessed in this Decision are concerned, they received aid on the basis of decisions taken by the RCN in 2000. Prior to that date, the Authority had amended Chapter 14 of the Guidelines with Decision No 53/96/COL adopted on 15.5.1996 to incorporate the amended Community Framework for state aid for research and development ⁽²²⁾. Thus, an individual assessment of the granting of aid to Projects 138811 'AlgOpt', 144265 'Shiplog II' and 144214 'Library of optimisation routines for scheduling in shipping' as individual aid should be done in accordance with the provisions of the version of Chapter 14 of the Guidelines existing since May 1996 or directly on the basis of the state aid rules in Article 61(3) (a), (b) or (c) of the EEA Agreement.

2. State aid assessment of the projects

Article 61(1) of the EEA Agreement states that:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through state resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

Thus, in order for a measure to be considered state aid, it must constitute a selective advantage in favour of certain undertakings, be granted through state resources, distort competition and affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

Firstly, the measure must confer on certain undertakings an advantage that reduces the costs they normally bear in the course of business and relieves them of charges that are normally borne from their budgets. By paying grants to support certain R&D projects, the RCN confers an economic advantage only on the promoters of the selected R&D projects.

Secondly, the advantage must be granted by the State or through state resources. The RCN develops and implements the country's national research strategy and specially acts as a funding agency for research. In particular, for the development of the Maritime research programme, the RCN managed funds received from the Ministries of Trade and Industry and of Finance. Thus, the public funds channelled through the RCN and which were obtained from the above-mentioned ministries constitute state resources within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Thirdly, the measure must distort competition. Since there are other Norwegian undertakings which compete with the promoters of the selected R&D projects that may not receive support from the RCN to carry out their R&D projects, the granting of aid has the effect of distorting competition.

Moreover, the beneficiaries of the financing are active in sectors open to competition within the EEA. Therefore, the funds granted by the RCN for the development of R&D projects affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, the grants given by the RCN to the projects related to the development of the software programme Turborouter constitute state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whether the four projects fall within the existing aid scheme will be assessed under a).

Under b), the Authority will assess whether the aid grants, if outside the existing aid scheme, nevertheless are in compliance with the state aid rules.

⁽²²⁾ Published in the OJ C 45 of 17.2.1996, pages 5 to 16.

a) *Assessment of the projects on the basis of the aid scheme Industrial R&D Programmes*

The RCN granted financing to the above-mentioned projects in the framework of the aid scheme Industrial R&D Programmes, which the Authority classified as state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement in its Decision No 217/94/COL of 1 December 1994.

As mentioned above, the Norwegian authorities accepted the appropriate measures proposed by the Authority to bring the aid scheme Industrial R&D Programmes in line with the rules of the EEA Agreement in a letter dated 19 December 1994. They accordingly committed to amend the aid scheme Industrial R&D Programmes in accordance with the R&D Guidelines of 1994.

In the following, the Authority will assess whether the granting of aid to the four projects in question falls within the provisions of the scheme Industrial R&D Programmes as amended in accordance with R&D Guidelines of 1994.

As a preliminary remark, the Authority would like to point out that, in general terms, according to the information available to the Authority at this stage, the RCN does not seem to control how the own contributions of the beneficiaries are distributed to various activities and whether they are effectively disbursed. This type of control seems crucial in the determination of whether the beneficiaries receive aid in the amount they are entitled to or whether, on the contrary, they are misusing the RCN's research grants.

1) *The development of the first version of the software programme Turborouter*

On the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the RCN classified Project 40049 Strategic activities within maritime transport and logistics as industrial research. According to Point 14.1.(2) of the R&D Guidelines of 1994, basic industrial research is defined as *'original theoretical or experimental work whose objective is to achieve new or better understanding of the laws of science and engineering as they might apply to an industrial sector or the activities of a particular enterprise.'*

Although, according to the information submitted by the RCN, the project consisted of activities which were classified as fundamental research as well as other activities which were classified as industrial research, the project as a whole was considered as industrial research.

The development of the first software programme Turborouter, a tool useful for companies to optimise vessel fleet scheduling, was developed as the result of one of the sub-projects covered by Project 40049. Further, the project was exclusively carried out by the research institute Marintek.

Although Turborouter has become a software tool which seems to be appreciated on the market, the RCN funds allocated to Project 40049 devoted to the sub-project 'Methods and analytical tools for design and operation of integrated transport and logistics chains' only led to the development of the first software programme Turborouter, in the application of industrial research. Obviously since the first software was developed in the first phase of the sub-project back in early 1996, the software has been further improved and also marketed. However, it seems that the granting of aid to project 40049 which resulted, amongst others, in the development of the first software Turborouter, cannot by this fact be considered in relation to market proximity to be beyond the stage of industrial research as it was classified by the RCN.

As industrial research, Project 40049 was granted aid from the RCN for an amount corresponding to 43,8 % of the costs of the project. This intensity is below the maximum aid intensity allowed by the Guidelines which read *'the level of aid for basic industrial research should not be more than 50 % of the gross costs of the project or programme.'*

For the purpose of calculating the intensity of aid from R&D activities, Section 14.5.1 of R&D Guidelines of 1994 foresaw the following eligible costs:

- *'personnel costs (researchers, technicians, other supporting staff) calculated as a sum of the total amount needed to carry out the project;*
- *other running costs calculated in the same way (costs of materials, supplies, etc.);*
- *instruments and equipment, land and buildings;*
- *consultancy and equivalent services including bought-in research, technical knowledge, patents, etc;*
- *additional overhead costs incurred directly as a result of the R&D project or programme being promoted.'*

It seems that the costs of the projects, as they were taken into account in the determination of the granting of aid, are a priori covered by the definition of eligible costs provided in the R&D Guidelines of 1994.

Therefore, it appears that the RCN had classified Project 40049 as basic industrial research in accordance with the provisions of the R&D Guidelines of 1994.

It is the preliminary opinion of the Authority that the granting of aid to Project 40049 falls within the scheme Industrial R&D Programme as amended on the basis of Chapter 14 of the Authority's R&D Guidelines of 1994. This preliminary opinion is however without prejudice to the Authority's final conclusion.

The complainant has further claimed that the research results had not been disseminated but the research institute Marintek, which developed the software programme Turborouter, had received the property rights to sell the programme.

The Authority would like to point out that under the R&D Guidelines of 1994, and accordingly under the provisions of the aid scheme Industrial R&D Programmes, there was no written obligation to disseminate the results of research as is the case for fundamental research under the currently applicable R&D Guidelines.

2) The projects relating to the further use of the software programme Turborouter

In 2000, the RCN authorised the granting of R&D aid to three R&D projects which concerned the use and further development of the software programme Turborouter: Project 138811 'AlgOpt', Project 144265 'Shiplog II' and Project 144214 'Library of optimisation routines for scheduling in shipping'.

The Norwegian authorities have however indicated that there were other projects which involved the use and further development of the software programme Turborouter which did not receive any support from the RCN ⁽²³⁾.

The RCN classified all three projects as pre-competitive research.

The complainant has claimed that these projects were far beyond pre-competitive development activities. In his opinion, the so-called Turborouter projects were aimed at developing software programmes developed in close co-operation with a limited number of users while in parallel being marketed towards other maritime companies in need of such programmes.

What in later versions of the R&D Guidelines has been named pre-competitive research largely corresponds to the definition of applied research and development within the meaning of the R&D Guidelines of 1994.

Point 14.1.(2) of the R&D Guidelines of 1994 distinguished between three categories of research: fundamental, basic industrial and applied research and development. According to this provision, applied research 'covers investigation or experimental work based on the results of basic industrial research to acquire new knowledge to facilitate the attainment of specific practical objectives such as the creation of new products, production processes or services. It could normally be said to end with the creation of a first prototype.' Development is considered to cover 'work based on applied research aimed at establishing new or substantially improved products, production processes or services up to but not including industrial application and commercial exploitation.'

On the basis of the information available to it at this stage of the procedure, the Authority is not in the position of ascertaining whether these projects were correctly classified as applied or pre-competitive research as will be shown below. In the following, the Authority will use the term 'pre-competitive research' when referring to applied research and pre-competitive research.

The complainant also claimed that the maximum aid intensities had not been respected due to the fact that the own capital contributions from the concerned companies were in reality lower than stated in the application forms.

The Authority will address these allegations below for each of the projects concerned.

⁽²³⁾ See chart 'Projects involving development of Turborouter' handed over by the RCN during the meeting with representatives of the Authority held in Oslo in September 2004.

a) *Project 138811 — AlgOpt*

— Doubts concerning the classification of the project

The Norwegian authorities explained that the AlgOpt project was a pre-study defining the user requirements and investigation of the feasibility of using Turborouter for Beltship Management, the contract partner of the project. According to the information provided by the Norwegian authorities, this project was considered as a sort of 'pre-project' to Project 144214, Library of Optimisation routines for scheduling in shipping, which will be addressed below.

On the basis of the information available at Marintek's website, the aim of the project was to develop and carry out practical tests of algorithms to calculate the optimal utilisation of a fleet of ships.

It is questionable whether this project goes beyond the stage of applied or pre-competitive research to constitute a commercial product. This application has been developed on the basis of the software programme Turborouter incorporating algorithms to calculate the optimal utilisation of Beltship Management's fleet. It is not clear to the Authority what would make the difference between the pre-competitive phase of the product and the final commercial product. The Authority has doubts as to what is the borderline between a prototype and a commercial product in the case at hand. It is not clear from the information provided whether the result of the project financed with aid granted by the RCN was developed further before it could be used in the daily operation of the company.

— Doubts concerning the financing of the project and the aid intensities

The Authority would like to point out that there is a slight discrepancy between the figures provided by the Norwegian authorities in the written information submitted to the Authority concerning the financing of the AlgOpt project and the information presented in the application forms for grant to the RCN also forwarded by the Norwegian authorities as follows:

Table 1: *Information provided by the Norwegian authorities on their letter of 11.4.2003*

Costs		Financing	
Personal and indirect costs	545 000	Own financing	625 000
Purchase of R&D	380 000	Other private means	75 000
Other operating costs	100 000	RCN	325 000
Total	1 025 000	Total	1 025 000

Table 2: *Information provided by the Norwegian authorities in the annex to their letter of 11.4.2003*

Costs		Financing	
Personal and indirect costs	545 000	Own financing	625 000
Purchase of R&D	380 000	RCN	300 000
Other operating costs	-	Total	925 000
Total	925 000		

The Norwegian authorities are invited to comment on these figures. They are also invited to provide the correct information concerning the amount of money which the Norwegian Shipowners' Association invested in the AlgOpt project which is included in the amount granted through the RCN in the table above. This information is of the essence when it comes to assessing the aid intensity of the project.

Following the arguments of the complainant, there is a doubt as to whether the real research cost of the project corresponded to NOK 380 000 instead of the amount claimed by Beltship Management in its application for a grant from the RCN, i.e. NOK 925 000.

This doubt is substantiated by comparing the figures concerning the costs of the project and its financing. Beltship Management contributes with own means amounting to NOK 625 000 to the financing of the project. According to the information contained in the application form to the RCN, this sum is divided as NOK 80 000 in cash and NOK 545 000 as contribution in kind. The later corresponds exactly to the personnel and indirect costs of the project whereas the cash contribution together with the aid granted by the RCN (NOK 300 000) pays the purchase of R&D which costs NOK 380 000.

It seems that it is Marintek, the research institute that developed the first software programme Turborouter, which had the necessary know-how and technological competence to do the project. Therefore, it appears rational to assume that most of the work would have been carried out by its own staff. This would imply, in principle, that the participation of the staff of Beltship Management, which was the final user of the software, would have most probably been related to the definition of the users needs and/or to some degree of testing.

Although it seems questionable to what extent the staff of the company can carry out activities classified as research activities, the R&D Guidelines of 1994 did not require that staff be employed solely on the research activities for these costs to be eligible for aid.

Notwithstanding this, comparison of the costs of the project shows that the total contribution of Beltship Management's staff to the project which amounted to 545 000 NOK is more important and costly than the development of the R&D which was acquired from Marintek for a total of 380 000 NOK. It seems questionable to what extent the staff of the company has carried out research activities or whether these costs rather concerned normal operational activities of the company. The Authority would appreciate documentary evidence which can substantiate that the hours behind these research costs were actually used in the project.

To the extent that Beltship's contribution in kind may not have corresponded to research costs, the overall costs of the research project would be lower and the aid intensities accordingly higher.

b) *Project 144265 — Shiplog II*

— Doubts concerning the classification of the project

According to the information provided by the Norwegian authorities, the main objective of Shiplog II was to develop a pilot demonstrator of door-to-door logistics management in the shipping of chemicals and cars.

According to Point 14.1.(2) of the R&D Guidelines of 1994, applied research covers investigation or experimental work based on the results of basic industrial research which could normally be said to end with the creation of a first prototype. The Authority has doubts whether the definition of applied research covers cases such as this where the pilot demonstrator or prototype seems to be very close to what the final product would have been. According to the information submitted by the Norwegian authorities, the integration of the Transport Chain Management System (TCMS) and Turborouter, the main objective of this project, failed.

— Doubts concerning the financing of the project and the aid intensities

A comparison of the figures corresponding to the project costs and its financing shows that the amount granted by the RCN equals the sum necessary to purchase R&D. Further, the contribution of UECC's (own financing), the company in charge of the project, corresponds to the personnel and indirect costs. The rest of the gross costs of the project covers equipment and other operating costs and equals the financing brought by the other companies participating in the project.

The Norwegian authorities have contended in their letter dated 22 August 2005 that 'in order to promote cooperation [between private companies and public R&D institutions] we may in some calls for proposals for industry-driven projects, state that the application will be evaluated favourably if the external purchases of R&D from research institutes (institutes or universities) are at least as high as the support given by the RCN.'⁽²⁴⁾

The Authority questions whether the figures for the total project costs have been inflated to seemingly obtain more financing. It is questionable whether this approach has led beneficiaries to include part of their normal operating costs in the R&D costs allocated to the research projects financed with support from the RCN.

⁽²⁴⁾ See page 1 in the letter from the Norwegian authorities dated 22.8.2005.

Should this be the case and should the R&D project in reality only correspond to the purchased R&D, the intensity of the aid granted would have to be revised. It would then be necessary to assess whether the revised aid intensity falls within the parameters of the Industrial R&D Programme.

c) *Project 144214 — Library of optimisation routines for scheduling in shipping*

— Doubts concerning the classification of the project

According to the information provided by the Norwegian authorities, in this specific project the requirements of Beltship Management and another company, Iver Ships, were used as an example to gain some more experience from this kind of scheduling software in shipping organisations. This could have been of great value to Marintek's further development of Turborouter. Even if the requirements of these two companies would not be the same as for other shipping companies, it would be possible to build on some main principles in the used algorithms.

The Authority has difficulties in understanding which are the determining features of this project in classifying it as applied research and not as a commercial project.

During the preliminary investigation, the Norwegian authorities have argued that the result of the activities in any of the projects classified as applied or pre-competitive research cannot be exploited commercially and sold to other users because they are company-specific applications. According to the information provided by the Norwegian authorities, Turborouter will never be an 'off-the-shelf' product but will always need, by definition, further adaptations.

The Norwegian authorities acknowledge the difficulty in distinguishing between a commercial and a pre-competitive product where the result of the activity is not a physical product but a new, altered or improved process, service or procedure to be used internally. In their opinion, the activity that has created these results may be classified as a pre-competitive development activity if it is not part of the day-to-day operation of the company and not part of routine or periodic changes or improvements.

The borderline between a pilot project, which could not be used commercially, and a commercial final product seems very diffuse in the case at hand because the software needs to be adapted anew for each new application specific to each final user. The Authority questions to what extent the further development of the software programme Turborouter for use in developing applications which serve concrete needs for the final users can be covered by the definition of applied research. It is not clear to the Authority what would be considered as a commercial product and what would fall under a prototype regarding the concrete application of the software programme Turborouter to the specific needs of a given company.

The Authority doubts whether, due to the specific characteristics of the software programme Turborouter, the development of each new application necessarily goes beyond the stage of pilot project to be a new commercial product or whether, on the contrary, it constitutes applied research.

Furthermore, although the project as such was considered pre-competitive research, the RCN classified certain activities within Project 144214 'Library of optimisation routines for scheduling of shipping' such as map chart status or the writing and publishing of articles as industrial research. The correctness of this classification seems doubtful.

— Doubts concerning the financing of the project and the aid intensities

As was the case of the previously mentioned projects, the comparison of the figures provided for as the cost and financing of the project raises doubts as to whether the project only concerns research activities or whether it covers part of the operational costs of the company, in this case of Beltship Management and Iver Ships.

From the information provided by the Norwegian authorities, it seems that the object of the project was to allow Marintek to use the two companies as an example to gain some more experience from this kind of scheduling software in shipping organisations. In principle, this would imply that the majority of the research work will be done by Marintek itself. It is the understanding of the Authority that this research done by Marintek is covered by the rubric 'Purchase of R&D' in the costs of the project and amounts to NOK 2 900 000. It follows logically that the work of the personnel has an auxiliary function, to provide the researchers with the experiences acquired 'on the job' while using the software tool Turborouter. In the understanding of the Authority, this information should serve as a basis for the research of Marintek and should be processed into new algorithms for advanced optimisation and scheduling of shipping operations. It does not seem that the aim of the project was the development of a given prototype or pilot demonstrator. In such a situation, it seems unusual that the costs of personnel and indirect costs are higher than the cost of purchasing R&D.

The Authority welcomes any comment regarding this issue.

3) The necessity to open the formal investigation procedure

On the basis of the information available at this stage of the procedure, the Authority is not in the position of ascertaining whether these projects were correctly classified as pre-competitive development activities or whether, on the contrary, they were already too close to the market to be eligible for state aid.

Furthermore, the Authority has doubts concerning the financing of the projects, in particular regarding the effective disbursement of the own contributions in kind of the beneficiaries of the projects.

In light of the above, the Authority has doubts both as to whether the above-mentioned projects have received aid in compliance with the R&D Guidelines of 1994 and as to whether the beneficiaries have used the aid in contravention of the accepted appropriate measures on the scheme Industrial R&D Programmes. On the basis of the definition in Article 1(g) in Part II of Protocol 3, aid used by the beneficiary in contravention of a decision taken pursuant to Article 4(3) or Article 7(3) or (4) constitutes misuse of aid. This definition covers, in the Authority's view, individual aid awards within a scheme approved by the Authority by means of appropriate measures.

According to Article 4(4) in Part II of Protocol 3, the Authority shall decide to initiate the formal investigation procedure where, after a preliminary investigation, it finds that doubts are raised as to the compatibility of a measure with the functioning of the EEA Agreement. Furthermore, according to Article 16 in Part II of Protocol 3, the Authority may in cases of misuse of aid open the formal investigation procedure pursuant to Article 4(4) in Part II of Protocol 3.

With regard to the correct classification of the projects and the respective aid intensities, should the Authority find out in the course of this formal investigation that the above-mentioned projects have received aid which was not awarded on the basis of the aid scheme Industrial R&D Programmes, it will consider these projects as individual aid awards which were not notified to the Authority in due time. Any aid which is put into effect in contravention of Article 1(3) in Part I of Protocol 3, i.e. that was not notified and authorised by the Authority prior to being put into effect, is considered unlawful aid by virtue of Article 1(f) in Part II of the same Protocol.

Both in the case of misuse of aid and of the granting of unlawful aid which is incompatible with the state aid rules of the EEA Agreement, the aid will have to be recovered from the beneficiaries.

b) *Assessment of the projects as individual aid grants*

1) Introduction

Should the granting of financial support by the RCN to the projects concerning the development of the software programme Turborouter not be covered by the aid scheme Industrial R&D Programmes, as assessed above, these measures will constitute individual aid and should have been notified in accordance with Article 1(3) in Part I of Protocol 3 and will have to be assessed individually.

2) Compatibility

At this stage of the procedure, the Authority is not in the position of determining whether the granting of aid to the projects related to the further development of the software programme Turborouter can be considered compatible on the basis of the provisions of the R&D Guidelines as amended by the Authority with Decision No 53/96/COL⁽²⁵⁾. For this reason, in the following, the Authority will only recall provisions which may seem relevant for a possible assessment of these grants in light of the R&D Guidelines.

On the basis of the provisions of Chapter 14 of the State Aid Guidelines '*Aid for research and development*', aid granted to firms for R&D may be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement by virtue of Article 61(3)(c) of the EEA Agreement which provides a derogation for aid that facilitates the development of certain economic activities as long as it does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

⁽²⁵⁾ Should the granting of R&D aid to Project 40049 fall outside the scheme Industrial R&D Programmes, its compatibility as individual aid can only be established on the basis of the EEA Agreement directly (see page 12 of this Decision).

State aid for R&D should serve as an incentive for firms to undertake research activities in addition to their normal day-to-day operations ⁽²⁶⁾. In order to verify that the planned aid will induce firms to pursue research which they would not otherwise have pursued, the Authority takes particular account of quantifiable factors such as changes in R&D spending or in the number of people assigned to R&D activities, market failures, other additional costs connected with cross-border cooperation and other relevant factors.

When examining the compatibility of an aid for research and development, under the R&D Guidelines, the Authority pays special attention to the type of research carried out, the beneficiaries, the aid intensity or the accessibility to the results. The closer the aid is to the market, the more significant the distortive effect of the state aid may be.

In order to determine the proximity to the market of the aided R&D, the Authority makes a distinction between fundamental research, industrial research and pre-competitive development activity. By pre-competitive development activity is meant ⁽²⁷⁾ *'the shaping of the results of industrial research into a plan, arrangement or design for new, altered or improved products, processes or services, whether they are intended to be sold or used, including the creation of an initial prototype which could not be used commercially. It may include conceptual formulation and design of other products, processes or services and initial demonstration projects or pilot projects, provided that such projects cannot be converted or used for industrial applications or commercial exploitation'*. The permissible gross aid intensity for such activities is fixed at 25 % of the eligible costs.

According to Point 14.5.9 of the R&D Guidelines, in cases of R&D activity spanning industrial research and pre-competitive development activities, the permissible aid intensity will not normally exceed the weighted average of the permissible aid intensities applicable to the two types of research.

However, in the event of failure of the research concerned, the Authority, in line with past practice, may allow a higher level of aid intensity since the project's failure reduces the risk of competition and trade being distorted ⁽²⁸⁾.

Under Annex II to Chapter 14, the R&D Guidelines, the Authority revised the concept of eligible costs for the purpose of calculating the aid intensity to cover:

- personnel costs (researchers, technicians and other supporting staff employed solely on the research activity)
- cost of instruments, equipment, and land and premises used solely and on a continual basis (except where transferred commercially) for the research activity
- cost of consultancy and equivalent services used exclusively for the research activity, including the research, technical knowledge and patents, etc. bought from outside sources
- additional overheads incurred directly as a result of the research activity
- other operating expenses (e.g. cost of materials, supplies and similar products) incurred directly as a result of the research activity.

Should the granting of aid to any of these projects not be considered compatible on the basis of the R&D Guidelines of 1996 or on another state aid provision of the EEA Agreement, any illegally granted aid will have to be recovered from the beneficiaries, pursuant to Article 14 of Protocol 3.

3. Conclusion

In light of the above, the Authority has doubts as to whether all or any of the above-mentioned four projects have received aid in compliance with the R&D State Aid Guidelines.

In particular regarding the projects related to the further development of the software programme Turborouter, on the basis of the information available to it at this stage of the procedure, the Authority is not in the position of ascertaining whether these projects were correctly classified as pre-competitive development activities or whether, on the contrary, they were already too close to the market to be eligible for state aid.

The Authority has doubts regarding the real research costs of the projects. Should the Authority, in the framework of the current investigation, find out that they were lower than alleged in the application for funding to the RCN, the aid intensities will have to be reviewed.

⁽²⁶⁾ See Section 14.7 Incentive effect of R&D aid in Chapter 14 of the State Aid Guidelines, R&D Guidelines, as amended in 1996.

⁽²⁷⁾ See Annex I to Chapter 14 of the State Aid Guidelines, R&D Guidelines, as amended in 1996.

⁽²⁸⁾ See Section 14.5.6 in Chapter 14 of the State Aid Guidelines, R&D Guidelines, as amended in 1996.

Furthermore, the Authority also has doubts regarding the effective disbursement of all contributions in kind from the beneficiaries.

The two concerns mentioned above with respect to the pre-competitive research projects may lead to the conclusion that aid could have been granted for an amount exceeding 25 % of the real costs of the project. As far as the industrial research project is concerned, this percentage can reach 50 %. Any amount exceeding this figure not covered by the state aid rules on R&D aid might need to be recovered.

The Authority also doubts whether the beneficiaries have used the aid in contravention of the accepted appropriate measures on the scheme Industrial R&D Programmes.

Therefore, in accordance with Articles 4(4), 10 and following and 16 in Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

The Norwegian authorities should inform Marintek, Beltship Management, UECC and any other beneficiary of possible state aid by means of a copy of this Decision —

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure pursuant to Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement regarding the R&D aid granted by the Research Council of Norway in connection with the development of the software programme Turborouter.

Article 2

The Norwegian Government is invited, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this decision.

Article 3

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the Official Journal of the European Union and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 4

The Authority requests the Norwegian authorities to forward a copy of this letter to the recipients of the aid immediately.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 8 March 2006.

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. GRYDELAND
President

Kurt JAEGER
College Member